

Goeden avond vrienden,

Ik mag misschien een kleine inleiding houden, waar het hier gaat om een introductieavond en dan is dit gebruikelijk.

Onze groep, de Orde der Verdraagzamen, stelt zich niet op het standpunt van onfeilbaar en alwetend te zijn. We zijn voortgekomen uit de menselijke wereld en zijn langzaam maar zeker verder gegroeid. Dat brengt met zich mee, dat we wel het een en ander weten, wat U nog niet weet; aan de andere kant kan het heel goed voorkomen, dat U dingen weet, die wij niet weten. Dus we moeten elkaar niet benaderen in de zin van: Hier zit nu de leraar en alle anderen hebben te luisteren.

Het ligt in de bedoeling van de avond, dat we hier op willekeurige punten een gesprek beginnen. Hoe dat gesprek zich ontwikkelt, hangt van U af, tenzij ik het nodig vind er zo nu en dan een beetje leiding aan te geven, maar dat zullen we zo veel mogelijk voorkomen. U kunt dus zelf hier deze avond maken en breken eventueel, als U wilt.

Wat natuurlijk belangrijk is, is de wijze waarop we tegenover elkaar staan. En nu zal het voor u heel erg moeilijk zijn om te zeggen: daar zit een oude bekende van ons, daar zullen we eens een gezellige babbel mee hebben. Toch moet U goed begrijpen, dat wij uw wereld bezoeken met de hoop om iets voor u te kunnen doen. Aan de andere kant worden wij ook iets wijzer van U al is het alleen maar door de mogelijkheid om met U te spreken en misschien iets voor U te kunnen doen.

In onze eigen wereld heeft dat n.l. betekenis. Wat onze groep zelf betreft: De Orde is oud en bestaat al heel lang. Ze bestaat uit heel veel verschillen de elementen, waarvan ik alleen maar een heel klein bescheiden elementje ben. We hebben gezamenlijk een bepaald streven, dat eenvoudig is uit te drukken: Alle wegen kunnen naar God leiden, wanneer men eerlijk streeft. Het heeft dus geen zin een ander van zijn pad af te brengen, tenzij we dit pad verrijken kunnen. Alle godsdiensten, alle gedachtegangen en filosofieën respecteren we. We zijn het er niet altijd mee eens, maar zomin als wij deze verplichting hebben, bestaat er voor U een verplichting om het met ons wel eens te zijn. Wanneer er maar één ding is, dat ons gezamenlijk kan bewegen, n.l. te streven naar de mogelijkheid om te leven met meer innerlijke vrede, mogelijkheid van grotere bewustwording.

Wat er nog meer te zeggen is, zeggen we wel in de loop van de avond. Namen zult U van ons niet horen. Wij sprekers vinden het niet noodzakelijk ons een naam te geven, waar het meer gaat om de inhoud dan om de persoonlijkheid. Wanneer ik toevallig naarvoren tred is het heel goed mogelijk, dat ik bij mijn antwoorden de stof verwerk van 4,5 anderen. Dus het heeft geen zin om te zeggen: dat weet hij nu, of dat heeft hij gezegd.

Wanneer een punt voor U belangrijk is, dan kunt u er rustig op doorgaan. Als ik meen, dat dat punt niet voor discussie geschikt is, dan zal ik U dat zeggen. Ik geloof, dat we op die manier gezellig met elkaar zullen babbelen en ik laat nu de verdere avond in uw handen. U weet het dus: U snijdt maar een onderwerp aan. U kunt ook, wanneer U dat liever wilt eerst een onderwerp opgeven; U kunt vragen stellen, kortom, ik ben geheel tot Uw dienst, mits U mij toestaat op vragen, waarop ik geen antwoord zou weten of die ik misschien liever niet beantwoord, af te wijzen. Gaat Uw gang.

x Mag ik misschien deze avond beginnen. Allereerst zou ik U en uw geestverwanten willen bedanken voor uw medewerking, dat U dit samen met deze avond hebt mogelijk gemaakt. Zoals U waarschijnlijk weten zult, verkeren wij allen in kringen, die zich met de bewustwording van de mens in het leven bezig houden. In hun zoeken naar waarheid ontmoeten wij mensen vanzelfsprekend talrijke vragen. Sommigen van ons en van mensen, die wij dagelijks ontmoeten hebben het besef, dat zij als het ware geleid worden door geestelijke krachten uit andere werelden dan de onze. Een van de meest essentiële vragen, die zich dan bij deze mensen voordoet is de volgende: Kunt U een methode geven, waarmee het mogelijk is dat de mens het contact met de hem beïnvloedende geestelijke krachten te zuiverder onderkennen leert, 2e beter interpreteren leert en 3e beter hanteren leert, d.w.z. beter in zijn totale leven kan laten doordringen.

- Ja, op die vraag heb ik natuurlijk wel het een en ander te zeggen. Maar ik begin al met voorop ook mijn visie op het punt: geestelijke leiders, vast te leggen. Wanneer we spreken van geestelijke geleiders, dan meent menig mens, dat men gebonden is aan één enkele geleidegeest die het gehele leven lang bij iemand moet blijven. De ervaring leert ons, dat dat meestal niet het geval is. Denk dus vooral niet dat U te maken hebt met één geleider.

Het tweede punt: Heel veel mensen gaan uit van het standpunt, dat de geleidegeest wijzer en beter is dan zijzelve. Dat behoeft lang niet altijd waar te zijn. Want een geest die betrekkelijk kort over is, vastgeroest in zijn eigen visies en vooroordelen, kan onder omstandigheden evengoed als geleidegeest optreden, als iemand, die alle sferen van vorm al ver achter zich heeft gelaten. Daar moeten we al rekening mee houden. Want anders gaat het zover, dat we onszelf misleiden. En dan zijn er zo verschillende punten die dus erg belangrijk zijn, wanneer we het contact met die geest opnemen.

In de eerste plaats: Degeen die zich door een geleidegeest laat geleiden en zonder meer daarbij zijn eigen wil, eigen verantwoordelijkheidsbewustzijn en weten uitschakelt, handelt ten nadele van zichzelf en kan daardoor nooit een ware bewustwording ondergaan.

In de tweede plaats: Het benaderen geschiedt niet altijd vanuit de geleidegeest en dient niet te geschieden vanuit de mens. Wanneer de mens voor elk klein belang bracht van zijn geleidegeest bepaalde gegevens los te krijgen, dan zou hij op de duur een volkomen foutieve visie op het leven krijgen. Het leven op aarde is de mens echter gegeven om daardoor ervaringen op te doen en daardoor een vorming van bewustzijn en een betere kennis van het ik op te doen. U zult begrijpen, dat ik dit voorop moet stellen, voordat ik uw vraag zelve verder beantwoord.

Om een geleidegeest beter te leren kennen, beter te leren ontvangen a.h.w. is het het verstandigste, dat men eerst eens even nagaat, hoe men zelve is. Niet ieder mens kan op gelijke wijze komen tot een maximale concentratie. Want om een boodschap te ontvangen van een geest of geleider is een zeer hoge concentratie nodig. Men kan dit soms bereiken door meditatie, door stilte. In andere gevallen is dit mogelijk te doen door eenvoudig een boeiend gesprek bijvoorbeeld, waarover men blijft denken. De concentratieverzorging geeft aan additionele gedachten, waarin de geleidegeest (verder te noemen g-g-) verder tot uiting komt. Wat men uitdrukkelijk niet mag doen is luisteren naar de g-g-, die zich als een soort fluisterstem schijnt te manifesteren. Want in het menselijk lichaam gebeurt nogal het één en ander. O.a. ruist het bloed door de aderen; de ademhaling zelf kan ook een zeker geruis veroorzaken; en dan spreken we nog niet over de andere verschijnselen. Wanneer men gaat luisteren, zou men er soms door zijn verlangen toe kunnen komen, in dit geruis klanken af te lezen.

De g-g- die werkelijk wat betekent zal zich nooit op een dergelijke wijze uiten. Wordt auditief waargenomen, dan is dit helder verstaanbaar, klinkt niet in de oren maar onder de kruin. Dus daar heeft u wel rekening mede te houden. Meditatie kan begonnen worden vanuit elk willekeurig punt. Het is niet belangrijk dat de mens in zijn stoffelijke handelingen een bepaalde weg volgt. Ik weet dat sommigen voorstanders zijn van vegetarisme, waar ik ook persoonlijk niets op tegen heb, anderen nemen weer dat je je moet onthouden van allerlei bijkomstigheden. Dat is niet noodzakelijk. Maar één ding is wel noodzakelijk: Wilt U een goed contact hebben met uw g-g-, dan zult U altijd ten goede moeten streven en geen zwaar schuldbewustzijn in U dragen. Elk schuldbewustzijn in de mens leidt hem tot een poging om zichzelf te rechtvaardigen. Zelfrechtvaardiging betekent vaak een vervalmen dit begrepen, dan komt men toe aan het punt "interpretatie", dat U dus ook naar voren bracht. Het is erg moeilijk voor een mens in de stof om geestelijke bedoelingen te realiseren in geestelijke zin. Om enkele voorbeelden te noemen: Zuiver stoffelijke handelingen hebben voor ons geen enkele waarde, dan door de emotionele werkingen die er mede verbonden zijn. Stoffelijke waardering en maatschappelijke gebruiken hebben voor ons geen enkele betekenis, zij het dan, dat zij in sommige gevallen bij een nalatigheid of bij een bewust verbreken van het normaal gangbare een schuldbewust

zijn doet ontstaan. Dit betekent, dat elke impuls in stoffelijke zin, door de g-g- gegeven, wordt gegeven door zijn visie van het best mogelijke. Dit kan echter nooit geheel stroken met hetgeen voor U het best mogelijke is. U zult dus wel zeer nadrukkelijk en nauwkeurig moeten overwegen in hoe verre de ontvangen suggesties voor U bruikbaar zijn; in hoeverre U daaraan gevolg kunt geven zonder in conflict te komen met Uzelf, met uw omgeving zonder u a.h.w. toch enigzins schuldig te voelen. Zoals ik reeds zeide een absolute overgave aan de geleidegeest maakt de mens tot een soort marionet en draagt dus niet bij tot nadere bewustwording. Hoe meer de mens een wordt met zijn g-g-, wat op de duur steeds sterker kan gebeuren, hoe meer deze eenheid zich zal uitdrukken op elk terrein. Men gaat a.h.w. ten dele in eigen handelen de gedachtengang van de g-g- reeds produceren zonder dat deze een impuls geeft. Hierbij voegen zich vaak z.g. visioenen en kunnen op de duur uittredingen voorkomen, die U ook meer met de eigen omgeving van de g-g- bekend maken. Om de verhouding zo zuiver mogelijk te houden, moet men zich steeds weer realiseren, dat de mens slechts tegenover zichzelf verantwoording schuldig is en tegenover God. Niet tegenover de geleidegeest. De g-g- is een helper. Die kan wel eens boos worden op u, omdat u niet precies doet wat U zegt. Maar wanneer het een werkelijk bewuste helpergeen werkelijk bewuste g-g- is, dan zal hij ook begrijpen, dat het ook voor u belangrijker is zelf te leven dan U langs de wegen der geleidelijkheid te laten voortvoeren tot een bestaan, dat misschien wel volmaakt is, maar toch niet een volledige ervaring betekent, een werkelijke bewustwording. Dus de houding tegenover die geest is belangrijk.

In de tweede plaats moet men goed begrijpen, dat de g-g- nooit belang zal hebben bij uw stoffelijk welzijn, zij het dan u daarmee te helpen in een geestelijke richting. Verwacht noch verlang van uw g-g- ooit zuiver stoffelijke aanwijzingen. Wanneer ze toch worden gegeven, begrijp dat ze dan worden gegeven omdat daar een zekere geestelijke mogelijkheid mede verbonden is. Houdt u zich aan die regels die ik U nu heb opgesomd. Het zijn er maar een paar, maar U zult vanzelf ontdekken, dat uw contact iets eenvoudiger wordt en dat U voor alles een eerlijker contact krijgt. U zult veel zelfmisleiding kunnen uitschakelen door U steeds maar voor te houden: ik ben zelf aansprakelijk, ook al zegt een ander dat. Het resultaat zal zijn, dat uw eigen instelling, juist door een versterking van wil, een versterkt nadenken over al wat je betekent in de wereld, wat je voor anderen bent, een versterkte realisatie van de geestelijke verplichtingen, die je op je hebt genomen, voor jou een benaderen, een harmonis zijn met de geest intensificeert.

De ideale verhouding: mens- g-g- treedt dan pas op, wanneer de g-g- zich volledig stoffelijk kan manifesteren emerzijds, terwijl men zelve in staat is de wereld van de ander te beleven. De g-g- werkt met u samen, hij is niet uw meester; Het kan zijn, dat U, in de korthed van uw leven, zoveel bewustzijn verwerft, zoveel inzicht in de waarde van het heelal, dat u uw geleidegeest kunt helpen, en u op uw beurt de g-g- een geleider wordt, die U een eindwegs heeft gebracht.

Begrijp dit. Maak U geen illusies over almachtige engelen, die naast u staan; over onfeilbare geesten die alles weten over het al. Want al zouden deze werkelijk bestaan, dan zijn het geen geleiders. Wat U geleidt is een wezen, geweest zoals U zelf bent, iets verder gekomen misschien, iets rijker in denken en mogelijkheden, meer niet. Ik geloof dat dit als eerste antwoord wel voldoende is, en daar kunt U dan weer rustig op aanhaken als U wilt.

x Ik zou zo zeggen dat het in contact komen met zo'n g-g- al een heel eind betekent op de weg van : Ken Uzelf. Immers de doorsnee-mens zoals ik die ken hier op aarde, heeft van een g-g- maar weinig notie, hoewel ze toch in hun leven en doen toch buitengewoon goede mensen kunnen zijn, die misschien al een heel eind gevorderd zijn op de weg naar hun einddoel. Ik geloof dat ik hier voldoende heb aangegeven, wat ik wilde zeggen. Wat denkt U daarvan?

- Kijk eens, ik denk er dit van. De wijze waarop men zo in het leven staat en in het leven gelooft zal bepalend zijn voor de wijze, waarop je de g-g- aanvaardt.

De g-g- treedt soms bij streng religieuze mensen op als Gog, de wil Gods het woord Gods, de stem Gods in mij, enz. Bij anderen zal hij optreden als beschermheilige, als engelbewaarder; bij weer anderen als een dienende geest of een demon, die men meent nodig te hebben. Het denken van de mens doet deze aspecten zien van de g-g-, die voor de mens nog niet aanvaardbaar zijn. Het is dus niet met zekerheid te zeggen dat vele mensen op de wereld zich van die g-g- onbewust zijn. Misschien zijn zij er zich niet van bewust als g-g-. Zoals een kind zich misschien een automaat kan voorstellen als iets wat koekjes geeft of chocoladerepen, maar zich niet realiseert of er een mechanisme aan verbonden is, een winkelier en uiteindelijk een heel handels en productie-proces. Toch zal de automaat voor het kind evengoed werken als voor de volwassene, die er alles van af weet. Wanneer we dat nu maar steeds voor ogen stellen, dan kunnen we niet zeggen dat het een grote stap is op de weg naar het "Kien uzelve". Integendeel ik zou zelfs willen beweren-ik hoop dat niemand mij dit kwalijk neemt-dat in sommige gevallen degenen die aan een geleidegeest geloven willen, daar wel een zeer persoonlijke vorm aan geven en verder van de zelfkennis af zijn dan degenen, die de geest in zijn werking ondergaan, maar niet bewust als zodanig ondergaan kunnen omschrijven.

Want het gaat hier toch in de eerst plaats wel om de eerlijkheid van het leven, een harmonie met hogere waarden. De geleidegeest is niet zo goed aanwezig voor de zeer primitieve mens als voor de hoog-ontwikkelde. De mogelijkheden van die g-g- zijn precies dezelfde. Maar vaak zal de primitieve mens door het eenvoudiger aanvaarden van het bovennatuurlijke, zijn groter gevoeligheid misschien ook voor de krachten die een meer geleerd mens als onzichtbaar liever terzijde schuift, kan in een veel intiemer contact staan met zijn geleidegeest, dan iemand die door weten en denken veel hoger is gestegen.

Het criterium mag dus nooit worden gesteld: erkenning van g-g- betekent een bepaalde hoogte van bewustwording, van geestelijke beschaving, van ontwikkeling. Wel kan worden gesteld, dat hoe meer men tot een bewuste samenwerking geraakt met die geestelijke krachten, hoe meer men ook voor zichzelf bewust zal zijn. En zelfs dan is het nog niet een "kien uzelve", maar een omschrijving van eigen leven. (De omschrijving van eigen leven is de buitenkant - Er zijn nog heel wat lagen onder voordat je in het werkelijke ik kan doordringen). Heb ik van mijn kant ook genoeg gezegd?

x U sprak dat in vele gevallen die g-g-, als een enkeling of een eenling ageert, maar in gemeenschap met anderen, groepen, soms als in groepsverband, door geesten en gedachten van anderen, enz.

- Pardon, dat heb ik niet gesteld omtrent de g-g-, maar alleen omtrent de werkwijze die wij vanavond volgen.

x O juist. Maar dit kan toch ook het geval zijn, dat er een gehele groep zo ontwikkeling zoekt.

* Dat is zeer wel mogelijk, maar wanneer we spreken over g-g-, dan zullen we toch altijd 1, ten hoogste 2 of 3 brandpunten hebben, die de werkelijke invloed op het ik vormen. Want de g-g- moet een aparte harmonie, een zekere gelijkvormigheid bereiken met degene, die hij leidt. Dat betekent een vaste instelling. En die g-g- kan dus niet maar zo vervangen worden zonder meer. De ervaring heeft me zelfs geleerd, dat één g-g- meestal de verantwoording draagt en in de meeste gevallen een drie- of viertal anderen incidenteel deelneemt aan het helpen van een individu. Op het ogenblik dat er twee gelijkwaardige g-g-'s optreden, is er meestal sprake van een wisseling, waarbij het contact met de één langzaam verbleekt, terwijl de laatst gekomene het contact steeds sterker maakt en verder helpt. Dus er kan inderdaad van groepsbeïnvloeding sprake zijn. Toch moeten we over die groepsbeïnvloeding - als u me niet kwalijk neemt dat ik daar ook wat over zeg - zien voor wat zij is. Neem bijv. onze eigen groepering, de Orde. Er zijn er onder ons ook zeker die voor anderen als g-g- optreden. Daarnaast zijn er velen onder ons, die incidenteel de mensen op de wereld helpen en bijstaan, wanneer ze daarvoor de gelegenheid hebben. Wanneer zij dit doen, dan zal heel vaak de gedachtengang van de Orde tot uiting komen. Maar dat wil nog niet zeggen, dat zij in deze precies handelen als delen van de groep. Want de Orde als

zodanig - waarvoor ik dus vanavond spreek - legt aan haar sprekers en leden een zekere beperking op, zodra zij handelen voor het geheel. Wij moeten ons dan houden bij de algemeen aanvaarde waarden, en zouden we daarnaast nog persoonlijk iets willen zeggen, dan moeten we dat heel goed duidelijk maken.

Degeest, die als geleidegeest optreedt doet dit zelfstandig. Wanneer zijn werk belangrijk is, kan hij natuurlijk op hulp van de leden rekenen, maar dit is niet gebonden aan het lidmaatschap van de groep; het kan er wel een product van zijn. Zo volgt hieruit, dat we die groeperingen ook wel anders moeten vertalen, dan men dat op aarde wel zal doen. Het is dus niet zo, dat er een hele groep achter één bepaalde persoon staat, en een hele groep als gemeenschap, die een invloed uitoefent. Het is zo dat een enkele of misschien enkele geleiders optreden en dat deze werken met de krachten die zij ontleen aan het lidmaatschap van de groep, waardoor zij over de nodige relaties beschikken, die hen hulp geven. Aan een werkelijke beïnvloeding van een totale groep, die een leiding heeft, gebeurt alleen dan wanneer het eigenbelang van een gehele groep gebonden is met een in het stof levend individu. Dan zal m.i. de groep zijn eigen belangen beschermen, zoals bijv. bij een medium, dat bij een groep werkt. En dan wordt die leiding in de eerste plaats namens de groep gegeven, en pas in de tweede plaats op meer individueel terrein.

We doen natuurlijk wel ons best, dat niets verkeerd gaat, maar dan is het het groepsbelang, dat prevaleert. Ik hoop dat het duidelijk is geworden.

X Mag ik dan even doorgaan. U zei dat een g-g-, dus meestal één g-g- met zijn relaties, die hij weliswaar heeft, werkt op één persoon hier op aarde? Is het ook mogelijk dat die g-g- op meerdere personen hier op aarde tegelijkertijd invloed uitoefent?

- Dat kan wel, maar in dat geval komen de verhoudingen toch wel enigszins anders te liggen, want dan heeft ieder naast de g-g- of controle, een persoonlijke geleider, die zich dan onderwerpt aan het gezag van de eigenlijke g-g-.

Dat is begrijpelijk, één persoon kan niet alle levens volledig overzien, volledig manipuleren en hanteren. Hij kan wel met behulp van anderen een overzicht verwerven en van en aan de hand daarvan beslissingen treffen. Zo moeten we dus wel aannemen, dat één g-g- kan optreden voor meerderen en dat kan wel gaan tot getallen van 60, 70 - groter heb ik nooit ontmoet, misschien is het ook mogelijk, maar dan zullen toch daarnaast persoonlijke geleiders bestaan en is er dus sprake van samenwerking van twee geesten, waarbij het geleidegeest-zijn van de factor, die allen beheerst, eigenlijk alleen bepaald wordt door het erkende gezag van deze persoonlijkheid door de eigenlijke leiders. Ben ik duidelijk?

X Ja zeker, maar wanneer één g-g- één bepaalde invloed uitoefent, laten we zeggen op 10 personen, omdat het een heel belangrijke kwestie is, b.v. de beïnvloeding om de vrede te bevorderen of zo iets, een belangrijk punt waarvoor die 10 zijn uitgekozen om daarop te werken en aan door te geven; is het dan niet noodzakelijk, dat die 10 waar die één geest zo duidelijk op werkt met elkaar contact hebben? We hebben zo dikwijls het gevoel, dat we beïnvloed worden door een bepaalde kracht en dat we menen, dat die kracht ook bij anderen aanwezig is, die misschien niet vlak bij ons wonen, maar heel ver weg - maar die mensen kennen we niet. Is het nu mogelijk dat we via die beïnvloeding van die krachten ook hier op aarde dus ook onze onderlinge krachten daardoor duidelijk kunnen versterken? Want ons probleem in deze tijd is - zoals u weten zult - dat er overal op deze wereld positieve mensen werken, maar dat het kracht veld niet gevormd wordt om de doocheenvoudige reden, dat zij elkaar niet kennen. Kan hierin de geleidegeest niet behulpzaam zijn? Of is dat hun taak niet?

- Ja, hij kan wel behulpzaam zijn, doch slechts in zeldzame gevallen behoort dit tot zijn taak.

U moet n.l. niet vergeten, dat het gebeuren op de wereld door belangrijker wezens wordt beslist dan alleen de geleidegeest. En dat die g-g- slechts mag handelen, binnen demogelijkheden, die men hem geeft, van hogerhand a.h.w. Dat betekent in vele gevallen, dat opzettelijke groepen apart worden gehouden, ofschoon ze volkomen identiek zijn en een volledige samenwerking kennen. Aan de andere kant komt het ook voor, dat men bewust mensen samen brengt opdat zij elkaarsgedachten beter leren kennen en dus vault het stof felijke contact een grotere geestelijke harmonie zich kan ontplooiën. Ook dat is mogelijk. Wij kunnen dit echter nooit stellen als een factor, die van uit hogerhand wordt geregeerd, tenzij men onmiddellijk behoort tot de grote broederschappen, die deze wereld a.h.w. helpen leiden en brengen tot bewustwording. Is dit duidelijk.

x Ja, over dat onderscheid, wat U maakt tussen geleidegeest en de menselijke bewustwording en die geestelijke broederschappen, die dan de grote lijnen van de menselijke bewustwording van de mensheid in hand n heeft; dat onderscheid, daar zou ik graag iets meer van willen weten.

- Ik zal proberen het te vertellen. Ik ben alleen bang dat het een kleine lezing dan een antwoord zal worden. U moet mij dat dan niet euvel duiden. U hebt het Uzelf op de hals gehaald. Kijk eens. We weten allemaal, dat er een scheppend principe is. Maar dit scheppend principe deelt zich a.h.w. D.w.z. dat de functie van het goddelijk op treden in zichzelf als cosmische entiteiten met elk een eigen werking en elk een eigen kracht optreedt. We kunnen die verdeling zo doorvoeren, dat we bijv. komen aan een zonnegeest, die op zijn beurt weer een andere superioriteit heeft boven de planeetgeesten, die zich in verband met die zon bewegen. De planeetgeest zelf heeft een bewustzijn, dat het totaal van de mogelijkheden in zijn eigen wezen behouden omvat en hij tracht deze te realiseren. Nu is elk ras, elke soort, die op aarde bestaat weer een deel van een dergelijke geest. Dat klinkt misschien wat vreemd om het zo te zeggen, maar zij behoort in een bepaald vakje in die verwerkelijking, die zelfverwerkelijking van die grote geest. Wat gebeurt er nu? Nu gaat deze geest trachten zich te uiten via voor hem praktisch bruikbare en bereikbare kanalen. Over het algemeen zijn dat de hoger ontwikkelde wezens in zijn schepping - dus het deel van de schepping, waarin hij zelf als de bezielende kracht leeft - en vooral dan degenen, die zich een beetje ontworstelen aan de beperking alleen binnen het aardse te leven. Zodra nu het bewustzijn zover gaat, dat het buitenaardse factoren kan verwerken en begrijpen, ja, misschien zelfs geestelijk zich geheel kan bevrijden van de aardse banden, dan wordt men een zeer nuttige bondgenoot. Die aardgeest tracht dan a.h.w. zijn eigen visie op te leggen. Maar degenen die het doen, komen uit een bepaald ras of een bepaald soort voort. Daar zijn zij uit ontstaan. Het gevolg is, dat zij kunnen dienen, indien zij op aarde leven, als spreekbuizen maar ook gelijktijdig als brandpunten voor de kracht van de planeetgeest, terwijl zij anderszijds door een eigen instelling zullen trachten hun eigen ras, hun eigen volk, hun eigen soort zoveel mogelijk te behouden voor onnodig lijden. Het belang van de zelfverwerkelijking van de grote geest, door middel van zijn schepping en zijn schepselen is belangrijker, dan het persoonlijk ervaren van de eenling, zelfs van een groep eenlingen. Dit betekent dus, dat de broederschappen, er zijn er hier op aarde maar twee die werkelijk van belang zijn, waaronder de bekende witte broederschap, niet in de eerste plaats werken voor het heil van de mensheid, volgens menselijke opvattingen: vrede, rijkdom, gezondheid, maar voor de bewustwording van die mensheid in overeenstemming met dit deel van het Al, waartoe zij behoren. De geleidegeest daarentegen, zelfs de g-g- van grotere delen van de wereld of van grotere groepen, zijn anders. Hun belangstelling gaat in de eerste plaats uit naar de mens, naar het individu, naar de totale ontwikkeling. Het gevolg is, dat zij binnen de beperkingen, die de totale ontwikkeling hen oplegt, zullen trachten om hun protégés te beschermen tegen te grote onaangenaamheden, zullen trachten hen te leren, hoe zijzelf persoonlijk dus, het meeste bewustzijn kunnen opdoen in de gegeven omstandigheden en hen ook zullen leren hoe zij hun eigen wezen kunnen richten en gebruiken om te komen tot een zo groot mogelijk resultaat op de wereld. Dus een zelfbewerking van het ik ook in de omgeving.

Wat hierbij echter vaak buiten beschouwing blijft is dit: - Wanneer je leeft als mens, of als geest ook, wat dat betreft voor een groot gedeelte, dan ben je eigenlijk afgesneden van de rest van je-leven het zijn; je bent beperkt in jezelf; je hebt waarnemingsvermogen en zintuigen; daardoor reageer je op een persoonlijke wijze. Wanneer je spreekt over groen dan kan het zijn dat elk uwer een enigszins differente voorstelling daarvan heeft. Wanneer u zegt, dat het mooi weer is, dan bedoelt u het allemaal wel gelijk en u bent het met elkaar eens, maar het "mooie" is voor een ieder toch weer in een enigszins andere waarde gelegen. Er is dus wel een zeer individualistische uitdrukking verbonden aan elke algemene term. Het resultaat is, dat wat u terugtoevangt uit uw buitenwereld bij gedachtewisseling bijv., niet slechts reactie van buitenaf is, maar tevens een echo van uw eigen ik. U zoekt uzelve steeds te herkennen in hetgeen de wereld op u toestuurt. En daardoor is uw persoonlijke ontwikkeling mogelijk, maar kan nooit deel uitmaken van de algehele ontwikkeling, om de doodeenvoudige reden, dat de inhoud en het voorstellingsvermogen ontbreken om het geheel te overzien. Men is daarin dus een betrekkelijk willoze factor en heeft slechts binnens zijn eigen leven en de daarin vastgelegde mogelijkheden tot kennen en ervaren, een zekere zelfstandigheid. Met die zelfstandigheid kan men op de duur komen - dat geef ik graag toe - tot een bewustzijn van hogere leiding. Maar op dat ogenblik verandert de persoonlijkheid, en beweegt zich op een ander plan van begrip. In een dergelijk geval is een g-g- niet meer nodig, omdat dan de hogere wetten de plaats van de g-g- gaan innemen. De g-g- tracht de mens te helpen juist in zijn beslotenheid de wetten te erkennen en hem zo te beïnvloeden, dat hij althans aanvoelt waar die wetten regeren, waar ze belangrijk zijn, waar zijn streven daardoor eigenlijk gedictieerd moet worden, wanneer hij het zelf niet kan. U zult dus begrijpen, dat er in de eerste plaats professioneel een groot verschil is tussen die algemene broederschappen en die g-g-'s, zelfs als zij zich als geleiders van groepen opwerpen. U zult begrijpen, in de tweede plaats, dat het streven van de g-g- en van de groep anders is. De groep tracht de volmaaktheid van de schepping te realiseren in de uiting van de schepping. De g-g- tracht het begrip van de schepping als waarheid te wekken in de beslotenheid van één of meerdere wezens. Is het u nu duidelijk, waarom ik er hier een verschil tussen maak?

x Heel duidelijk. Maar die broederschap werkt dus ook in op de invloed op de mensen?

- Ja, maar niet zozeer op individuen, tenzij het noodzakelijk is het lot te bepalen. Kijk eens, de witte broederschap kan bijv. iemand doen wegval- len, wanneer hij de wereldgeschiedenis te zwaar dreigt te beïnvloeden. Ik kan er een voorbeeld bij geven: Gesteld, dat Adolf Hitler overwonnen had in zijn oorlog. Dan zou hij gestorven zijn, en velen om hem heen. Desnoods door een ziekte. Men had hem dan heus de mogelijkheid gegeven, om het te- loorgelane leven op een andere wijze te compenseren. Maar de wereldgeschie- denis verdroeg dit principe niet. Het was in strijd met de wereldvrede. Niet dat ik zeg, dat die mensen goed of slecht zijn, want het kan net zo- goed zijn iemand die de beste mens van de wereld is. Wanneer hij niet past door zijn gedrag en de invloed die hij uitoefent in de noodzakelijke ont- wikkeliingsgang, dan wordt hij verwijderd. Maar slechts in dergelijke geval- len gaat men er direct toe over het individu te benaderen. In andere ge- vallen doet men het bij voorkeur door het geven van leiding, het stellen van bepaalde problemen, en het geven van bepaalde filosofieën, levensbe- schouwingen, religieuze gedachtegangen, levensleer.

Dat soms een lid van zo'n broederschap, in de broederschap werkende naar buiten kan optreden, zover de broederschap hem dat toelaat, dat is een tweede, maar dan functioneert hij niet als een deel van de broed- r- schap, maar als afzonderlijke g-g-. Het is mogelijk twee functies in één geest te verenigen, maar in dat geval zal toch altijd het belang van de broederschap voorgaan bij hetgeen nodig is voor degenen die je leidt.

x We kunnen in die gedachtegang dus ook het gebeuren in Irak verklaren, waar een gebeuren plaats heeft, dat de mens als zodanig verwerpt, maar wat de hogere leiding nodig achtte om de wereldgang te beïnvloeden naar haar inzicht.

- Een ietwat gevaarlijke vraag voor mij, om de doodeenvoudige reden, dat ik er geen volledig antwoord op kan geven, mag geven, excuseer.

x Het is minder een vraag dan een conclusie uit het voorgaande.....

- Nu ja goed. De conclusie is een vraag of een vormvraag tot bevestiging of ontkenning, Of we het er niet mee eens zijn. Dus laten we het zo stellen. Wanneer de situatie in de Arabische landen op het ogenblik anders was geweest, dan zou een poging tot moord zeker mislukt zijn. Gezien echter de veranderingen die zich daar op het ogenblik afspelen, is het waarschijnlijk, dat nog meer hooggeplaatsten zullen moeten vallen. En wel omdat alleen daardoor..... ik zal het toch maar omschrijven. Het is zo. Op het ogenblik bestaat er op de wereld een golf, wat de Amerikanen wel eens "dogo-disme" noemen. En dat is weer gebaseerd op het vertroetelen van de individualiteit. Maar daarbij gaat de discipline teloor. Verschillende landen met op zichzelf zeer grote mogelijkheden en een zeer hoge beschaving, tonen de kenbare verschijnselen daarvan. Om voorbeelden te geven: In verschillende Westerse landen loopt het aantal wetenschapsmensen in de exacte wetenschappen sterk terug. Gelijktijdig zien we een sterke toename in de belangstelling voor psychologie, kunst e.d. Dat is dus een poging om het individue verder te uiten, maar wat men wel eens vergeet is dit: De exacte wetenschap is een discipline. Zij kan soms het individu frustreren, omdat het geen dromen toelaat. En die psychologie bestuderen en sociaal werken, kan zich veel meer uitleven. Het gevolg is, dat individueel een verslapping ontstaat, die door het ontbreken van een vast kader van denken - wat soms heel erg belangrijk is - een geschoold denken, chaos in de hand werkt. Chaos is niet aanvaardbaar. Dientengevolge dienen er in de wereld spanningen en conflicten te worden gebracht, die de mens weer dwingen om hard tegenover zichzelf te zijn. En dat is één van de redenen waarom op het ogenblik niet alleen is toegelaten maar ook is goedgekeurd dat niet alleen in Irak maar ook in andere landen verschillende van die spanningen ontstaan. Want het duurt uiteindelijk niet zo lang meer, of men wil beslissen of denken in de taal van wensdromen of in de taal van de werkelijkheid. Het is teveel voor mij mij hier op politiek terrein te begeven, maar.... laat ons eerlijk zijn.

Wanneer de mensen dromen, dan krijgen we te maken met de opbouw van een leven, een staat op een wijze die niet beantwoordt aan de eisen, die de tijd stelt. Men zal dit voor zichzelf trachten te verhullen en zal waarschijnlijk ook wel zondebokken noemen, zoals in de middeleeuwen de Joden het zijn geweest, en rond 1900 de socialisten, later de nazi's en tegenwoordig de communisten, zo blijven er steeds zonde bokken. Maar in feite zijn die zondebokken niets anders dan een poging om eigen verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Een nuchter wetenschappelijk raam van denken laat dit niet toe. Wanneer de mens gedwongen is onder tegaan of een zekere discipline te aanvaarden, zal hij ook een grotere discipline van denken aanvaarden. Een gedisciplineerd denken is ook voor de ontwikkeling van de wereld zeer belangrijk, en toch ook wel voor de bewustwording van de mens., omdat ze de wil staalt, leert redelijk te denken en vooral datgene wat zich binnen het ik ontwikkelt aan de hand van deze geschoolde denk wijze beter begrijpen.

Ik kan niet zeggen dat ik het met alle te treffen maatregelen eens ben, maar dat is een persoonlijke zaak. Ik kan hoogstens zeggen, dat ik overtuigd ben, dat diegenen, die verschillende grote maatregelen hebben genomen, heel wat groter dan alleen dat punt waar u over praat, aan de mensen enorme opdrachten hebben gesteld, die zij binnen drie à vier jaar zal moeten oplossen, zal moeten afwickelen, of de gevolgen daarvan ondergaan.... dan ben ik overtuigd, dat dat gebeurd is ten bate van de mensheid en de wereld als zodanig. Ook al zullen veel eenlingen daaronder moeten lijden. Ik heb geprobeerd om me duidelijk uit te drukken en verteld wat ik er van weet, zonder over de streef te gaan.

x In het verband met het wegnemen van mensen, die nu niet helemaal goed geplaatst zijn in het grote plan door de broederschap, is mijn vraag ook deze: Worden er ook nieuwe persoonlijkheden gezonden door de broederschap om nu eens een beetje positiever te spreken. Dus niet, alleen het wegnemen van verkeerde, maar het plaatsen van goede. Gebeurt dat ook?

- Ja maar dat is wel enig verschil. Degenen die gezonden worden door de broederschap, zijn nauw met de broederschap verbonden. Zij kunnen optreden in de meest verschillende vormen: soms als uivinders, de wereld bepaalde middelen gevend, als religieuze leraren, hervormers, soms ook als genezers- of een soort kwakzalvers in de ogen der mensen-, soms als staatslieden. Wanneer ze daar worden geplaatst, dan is hun loyaliteit in de eerste plaats nog aan de broederschap. Ook al leven zij als normale mensen. Dus op deze wijze kan ik dan wel zeggen, dat de grote broederschappen ook stoffelijk belang hebben bij het verloop van de gebeurtenissen, en dat zij zorgen, dat zij op enkele belangrijke plaatsen hun mensen hebben zitten. Dat is inderdaad waar. Sommige man die mensen worden geboren, anderen ontstaan eigenlijk uit het niet en hebben een heel vaag en verward verleden. Het zijn mensen van wie je niet weet uit welk land ze zijn geboren, je weet eigenlijk niets of ze een vader of moeder hebben gehad. U weet alleen dat ze op een gegeven moment opkomen, zeer snel rijzen tot macht en aanzien, dat ze over het algemeen ontzettend veel conflicten veroorzaken, dat ze aan de andere kant ook veel goeds doen, om dan ineens weer te verdwijnen. Dergelijke komen aan het firmament van de stoffelijk belangrijke entiteiten, die zijn wel eens vaak in verband met de broederschap te brengen. Daarnaast zal de broederschap bovendien vaak een soort zending uitoefenen, waarbij ze door geschoolden en wijzen over de wereld te plaatsen, tracht degenen, die belangstelling hebben zekere geestelijke dingen bij te brengen - in de hoop dat zij zichzelf zullen ontwikkelen en misschien voor of namens die orde zullen kunnen werken. Geen ronselen, maar soms toch wel een werven.

x Maar beïnvloeden die broederschappen dan ook de geleidegeesten in sommige gevallen?

- Over het algemeen zal de g-g- wanneer de broederschap komt, door het feit dat ze over hogere entiteiten en groter licht beschikt dan de doorznee g-g-, wel ooit is of kent, in staat zijn die g-g- te overtuigen van het feit, dat zij of hij zich moet aansluiten bij de werking van de broederschap. En dan kan de g-g- vaak optreden als een soort liaisonman of agent. Hij tracht dus in het kader van het geheel zoveel mogelijk de belangen van zijn beschermeling te behartigen, zonder daardoor het geheel te schaden.

x Ik schrijf elke maand over geestelijk leven omdat ik menen de mensen te kunnen zeggen wat goed voor hen is. Nu zou ik graag willen weten of ik dit alles van mijzelf heb, of van een geestelijke beïnvloeding.

- Ja, kijk eens, een groot gedeelte van uw eigen denken komt er ook bij te pas. Daarnaast zijn er inspiraties op uw werk maar een groot gedeelte van de vermgaving ligt toch ook wel in uzelf. U moet het dus niet zien als zuiver uit de geest. Dat geldt praktisch overal gelijk.

x Vindt u het goed, dat ik enkele dingen van deze avond overneem, die ik mooi en goed vind om in het maandblad te schrijven? Of is dat misschien teveel gevraagd?

- Daar is toch absoluut geen bezwaar tegen, zou ik zeggen. Al datgeen wat een mens kan helpen tot bewustwording, al dat moet toch wel vrijelijk gegeven worden, zoveel als mogelijk is. Natuurlijk is het wel zo, dat we hier ook te maken hebben met een stoffelijk bestuur, maar ik ben wel overtuigd, dat die in dit geval geen grote bezwaren zullen maken.

x Het is toch ook geen bezwaar, als iets uit jezelf komt?

x Helmaal niet, maar je wilt toch weten vanwaar het komt, en of je in contact bent met de goede geesten, want er zijn sommige mensen, die zeggen: "Je hebt een duivel achter je".

- Mag ik een heel ondeugend ding zeggen? De duivels en de engelen, waar de meeste mensen over spreken, die staan niet achter anderen, maar die wonen in hun eigen hart. Zij zijn het product van hun eigen gedachten. Weet u, duivels, dat is zo'n aangename voorstelling, waardoor je dan je eigen schuld kan verkleinen, wanneer je faalt. Dan zeg je: Ja, de duivel heeft me verleid, maar men vergeet er bij te zeggen, dat je je alleen maar laat verleiden, wanneer je je wilt laten verleiden.

x Ik heb in mijn leven vreemde dingen meegemaakt, vooral mijn vrouw, die hoorde spreken, en op het laatst sprak zij wartaal en moest opgenomen worden in een zenuwinstelling.

Daarom dacht ik dat er bepaald slechte geesten achter haar waren.

- Nu moet U eens luisteren. Als U slechte geesten zegt, dan zijn we al heel ergens anders dan bij de duivels; met zo goed als er een helboel mensen zijn, die het erg onplezierig vinden dat U iets zegt, waarmee ze het niet eens zijn, en als ze de kans krijgen, U er desmoeds om zouden achtervolgen, zo zijn er natuurlijk ook geesten. U moet goed begrijpen: De geesten waarover we spreken hebben een menselijke origine, zijn het pad gegaan viade menselijke wil, en vandaar dat ik me dan ook wel kan voorstellen, dat er geesten zijn, die het er niet mee eens zijn, met wat U zegt. Maar aan de andere kant wanneer U het geval naar voren brengt, geestziek worden door de inwerking van de geest, dan ligt het alleen maar aan het feit, dat men zich zonder enig oordeel over geeft aan die geesten en zich er niet tegen verzet. Het klinkt misschien een beetje hard in dit geval.

x Ik heb er tegen gestreden en mijn vrouw ook, maar zij kon het niet baas. Nu ligt zij in de zenuwinrichting en de doktoren willen van geesten niets weten.

- Ja kijk eens. U moet bij de slager ook niet aankomen met synthetisch vlees, gemaakt van vis. Dat bedreigt het beroep. Dat is helemaal niet zo vreemd, maar aan die dingen is meestal wel wat te doen, als het geestelijke inwerking is. En desmoeds willen wij het ook nog wel eens voor U bekijken, maar dat kunnen we nu vanavond niet doen. U moet het maar eens opgeven bij het bestuur. Er bestaan bij ons groepen, die zich daarop specialiseren.

x U sprak daarnet van scholingen, die de broederschap ook uitoefent. Kunt U daar ook iets concreeters over mededelen? Waar die scholingen te vinden zijn en hoe daaraan deel te nemen is?

- Heel goed. Aan deel te nemen is moeilijk te vertellen. Want dat deelmen bepaalt uzelf niet. Wanneer men werkelijk wordt gekozen voor zo'n binnenste kring, dan gaat dit uit van uw leermeester. Om een voorbeeld te nemen, de Theosophie is althans voor een groot deel te danken aan de inwerking van de Witte Broederschap. De wijzigingen die ontstaan zijn door Steiner, de anthroposofie, eveneens weer. Het gaat er om steeds nieuwe gedachten onder de mensen te brengen en het Costerse denken meer aanvaardbaar voor het Westen te maken. Toen dit echter leidde tot te grote dweperijen, een te grote zelfuiting ten opzichte van de leer, toen moest daar natuurlijk een beperking aan worden gegeven. Als U bijv. denkt aan het werk de waarnemingen, de lessen, die Leadbeater o.m. heeft gehad, dan zult u toch wel begrijpen, dat hier toeg heus wel een onthulling van grotere waarde heeft plaats gehad. Hetzelfde is ongeveer in het Oosten de waarde van de Krushna-santa (?) en in het Westen van de Rozenkruisergemeenschappen, die met elkaar nogal veel gemeen hebben. En dan moeten we er op het ogenblik ook op wijzen, dat de b.v. de Heindel-groepering aan het aflopen is. Want op het ogenblik dat een stelling veroudert - en dat gebeurt regelmatig - omdat de ontwikkeling van wereld en geest steeds verder gaat, dan kan het dogmatisme van diegenen, die zich star houden aan het woord, vaak de betekenis omkeren. Als u een voorbeeld wilt hebben, dan denkt u maar eens aan de bijbel.

Nietwaar, er was eens een tijd, dat "oog om oog" en "tand om tand" een wet was. Maar er kwam ook een dag, dat de naastenliefde van meer belang was. Nu is het echter vreemd, dat heel veel mensen van tegenwoordig hun wangedrag uit het oogpunt van "tand om tand" nog trachten te rechtvaardigen, dat heel veel mensen hun wreedheid tegenover hun medemensen trachten te rechtvaardigen door te wijzen op de toornige God en zijn uitverkoren volk. Die tijden zijn voorbij. Jezus' leer was buitengewoon belangrijk en heeft in zijn ware inhoud vandaag aan de dag nog onvoorstelbaar grote betekenis. Maar het Christendom zelf, waaruit de leer is gegroeid, heeft Jezus' ware leer verloren. Daar kunnen we niets aan doen. Dat is begrijpelijk. Het denken van de mensen brengt een verstarring met zich mee, een vastleggen van geloofsartikelen, dogma's en dergelijken, waarbij op de duur de uiterlijke aanvaarding komt vóór het innerlijk ervaren van de praktijk. En op deze manier worden dus a.h.w. weer gezondenen gebracht of daarvoor rijpen in contact gebracht met mystici - daarvoor geschikt - meesters soms, ook soms in de geest, opdat zij daardoor een steeds nieuwe geestelijke impuls kunnen geven. Wanneer men nu in al deze richtingen een innerlijk begrip heeft gevonden, dat een kosmisch denken en aanvaarden mogelijk maakt - het klinkt u misschien erg vreemd als ik nu zeg kosmisch, maar daarmee

II.

bedoel ik dus ; niet meer beperkt door aardse voorstellingen; het helal aanvaardend vanuit de Schepper en niet vanuit een menselijk standpunt of vanuit het standpunt van een gepersonificeerde God, die niets anders is, dan ons eigen beeld en gelijkenis. Kijk, wanneer we zover komen, dan zijn we vrij van zoveel beperkingen, dat geestelijk op ons ingewerkt kan worden. Wat dan ook trouw gebeurt.

Blijkt dat onze reactie daarop gunstig is, dan zullen we te gegevener tijd iemand ontmoeten. En dan moet u zich helemaal niet voorstellen, dat dit vreemde wezens zijn, maar het kan heel rustig hier in Holland een Nederlander zijn, misschien een Indonesier, die er heel gewoon uit ziet. Die mens be trekt u eens in een gesprek, die brengt u eens in contact met dit en dat, en voordat u het weet, heeft u ontdekt, dat er nog meer in het leven bestaat. Heeft u daar voldoende geleerd, dan valt u van die groep terug. En nu denkt u dat u dat zelfstandig doet, maar dat is niet waar. U wordt losge- maakt. Na dat losmaken gaat u verder en u komt weer in een nieuw contact, een nieuwe richting in het denken, die in feite een aanvulling is van het oude. Dit gaat net zo ver, tot u bepaalde geestelijke gaven en vermogens ont- wikkelt. Hebt U die, dan ontdekt u dat u uittreedt en in die uittreding bepaalde werkzaamheden verricht - een taak die u vrijwillig op u neemt. Dan bemerkt men heel vaak, dat men zover is gekomen, dat men sommige van de grote bijeenkomsten kan bijwonen. En vandaaruit komt het contact gees- telijk zo sterk op de voorgrond, dat stoffelijke contacten niet noodzake- lijk zijn en in sommige gevallen zelfs vermeden zullen worden.

Dus zo gaat het ongeveer. U ziet dus dat U zelf niet kunt zeggen: Nu ga ik dit of dat studeren en dan vind ik deze scholing, maar dat u in uw poging u zover vrij moet maken van de zuiver stoffelijke opvattingen en condi- ties, dat u de geestelijke invloeden kunt ontvangen, die steeds rond de wereld zijn. Kunt u die ontvangen, dan krijgt u eerst de stoffelijke daar- na de geestelijke contacten, die het u mogelijk maken, uiteindelijk de trap van een inwijding op te gaan. En dan is het natuurlijk weer erg de vraag of U dat zo in een leventje doet. Het werk moet of in de sferen wor- den voortgezet, of onder andere condities.

X Mag ik nog een opmerking maken? Ik vind het contact dat we hebben in de orde der verdraagsamen ons een heleboel kan leren, van wat u hier alle- maal ponceert. N.l. die geestelijke invloeden kunnen ten eerste doorwerken, zowel op de algemene bijeenkomsten als op de bijzondere.

- Ja, ik voel me nu wel heel erg gevleid, ook namens de orde. Maar tenslot van rekening, zijn wij ook nog niet veel meer dan de juffrouw van de be- waarscheel.

X Misschien zijn we ook niet veel meer waard.

- Dat zult u zelf moeten bewijzen.

X Als we meer waard waren, zou het nog wel beter worden.

- Dan gaat u waarschijnlijk een stap verder.

X Maar, dat nog daar gelaten, in het begin van uw betoeg schoot het mij te binnen, dat op die scholen van inwijding, die voornamelijk met symbo- len werken, niet zo gauw zullen verouderen, omdat in die symbolen telkens nieuwe waarden kunnen gelegd worden voor diegenen, die daarvoor rijp zijn.

- Ja, dat is ook één van de redenen, waarom het symbool altijd zo van be- lang is geweest in de meeste inwijdingsleren, maar laten we niet vergeten, dat de stoffelijke symboliek slechts een zeer vage afshaduwing is van de geestelijke symboliek, m.a.w. dat het denken ontwikkeld kan worden aan de hand van de stoffelijke symbolen waardoor zekere vrijheid van aanvaarding en begripen wordt verworven, en vandaar nu kan men komen tot een aanvaar- den van geestelijke symbolen, die verder gaan.

X Een symbool is toch geldig op drieërlei gebied, op het stoffelijke, op het psychische en op het cosmische?

- Inderdaad, maar het cosmische heeft een zodanige andere inhoud, dat men daar eerst naar toe moet groeien. Leert men dat te aanvaarden, dan weet men ook dat de uitdrukking - het symbool - niet meer is dan een schets van de werkelijkheid.

X Maar-ik heb We leerden het altijd zo, dat het symbool de vrouw is en de geest de man, waaruit het kind geboren wordt, dat het bevruchtende is.

- Het is een voorstelling. Het is typisch hoe de vrouw overal weer bij te pas komt. Maar goed, laten we er gelijk bij vaststellen, dat u geen symbolen bent, en dat dit alleen maar een negwijze is.

Uiteindelijk moeten we niet vergeten, dat het twee-geslachtelijke, dat hier tot uiting wordt gebracht, niet in overwenstemming is met de ware geest. Want deze is de perfecte hermafrodit, uit eigen ervaring uit eigen kracht bevruchtend tot daaruit een bewustzijn ontstaat, dat al omvat. Maar dat is weer een geestelijk symbool en dat is van weinig betekenis.

x Maar ik heb het vrouwelijke dan aangehouden als een voorbeeld van de twee tegendelen.

- Ja goed, maar wanneer de tegendelen tot eenheid zijn samengesmeed komt daaruit het perfecte symbool naar voren.

x Daardoor is de ene de intellegentie, en de tweede eenheid is het symbool waaruit dan telkens een nieuwe vrucht wordt geboren.

- Ja, het eigenaardigste is, dat hier in dit systeem het steeds nieuwe zit, en dat is niet waar. En ik moet zo langzamerhand eens gaan denken aan het einde van het eerste gedeelte, hoewel het buitengewoon gezellig is voor mij, en ik hoop voor U ook. Maar kijk eens we gaan van dit standpunt uit: Als we aannemen dat God een volmaaktheid is, is zijn werk een volmaaktheid. Het volmaakte kan nooit het onvolmaakte voortbrengen uit zichzelf, als deel van zichzelf zonder daarin zelf een onvolmaaktheid te verwerven. Dus een- zijn eigenschap te verliezen. We nemen aan, dat de goddelijke schepping volmaakt is. Er wordt niets nieuws gebaard. Er wordt slechts gerealiseerd wat is. Hoe meer we ons bewust worden van dat wat is, hoe groter de waarheid wordt. Maar tevens hoe meer de schijnbare tegenstellingen en onbegrepen problemen samenvloeien tot één werkelijkheid, die dan - naar we aannemen - het spiegelbeeld is van het goddelijke wezen zelf. En wanneer u van die levensbeschouwing uitgaat, dan zult U begrijpen, dat wij - ik stel uw beelden zeer op prijs en wil ze niet afbreken, maar ik wil niet veel voelen voor het idee vrucht; we voelen eerder voor het idee Uitbreiding.....

x Mag ik u even in de rede vallen. Wat had u dan gezegd van vruchtbevestiging?

- Vruchtbevestiging, betekent niets anders, dan dat de vrucht een imaginair feit is, dat ten hoogste de zelfrealisatie bevordert. En dan spreken we beter niet van vrucht. Dan spreken we van uitbreiding. Ja, nog 5 minuten kan ik er aan vast knopen, dan moet ik werkelijk gaan. Het is altijd erg vervelend als je ergens op visite zit. Als het gezellig is moet je weer weg. Maar ik heb nog meer te doen vandaag en we moeten het medium niet overbelasten.

Kijk u moet het nu eens zo zien: U leeft in deze wereld en dan spreekt men over hogere sferen. Wat zijn die hogere sferen eigenlijk anders dan een uitbreiding van hetgeen u thans in uw wereld kent? Elke sfeer voegt iets toe. En neemt niets weg. Men wordt groter: d.w.z. men omvat steeds meer werelden. Iemand die de werelden kent volgens wat wij noemen het Gouden Licht, de gouden oneindigheid, draagt daarin allerwerelden kennis, die daarbinnen als kleinere sfeer bestaan. Ook wanneer u zich dit niet bewust realiseert, tenzij bij een gegeven concentreren daarop. Want die hele wereld is voor die sfeer niet belangrijker, dan voor u een bloem. Zij kan schoon zijn, of zij kan ziek zijn. Er langs gaande valt het op, je kijkt, het is een deel van je wereld, maar je eigen wereld is zoveel groter. En wanneer u dat vanuit dat standpunt ziet, dan begrijpt u ook misschien - om nog even terug te komen op wat we daarnet zeiden - waarom bijv. in het cog van de Witte Broederschap het lijden van de mens veel onbelangrijker is, dan uit het oog van een geleidegeest. En zo zullen beiden heel voldoen, om de mens wat meer bewust te maken in de hoop, dat zij het lijden kunnen vermijden.

Het is zuiver de kwestie van de sfeer waarin we staan, die de belangrijkheid van de details bepaalt. Hoe meer U de werkelijkheid ziet, hoe meer de volmaaktheid zich openbaart en het onbewustzijn van die volmaaktheid in anderen voor jou dan niet meer zo belangrijk is. De volmaaktheid bestaat, God is er, God uit zich in elke mens - elken mens is ook een volmaaktheid in zichzelf, alleen hij realiseert het, zich niet. Maar wanneer hij zich van plan is daar van bewust te worden, kan hij bewust deel hebben aan de volmaaktheid als volmaaktheid. Dat is de gehele kwestie. Ja, er zou nog veel meer te zeggen zijn, maar nu eindigen we het eerste gedeelte. Dat betekent ook dat ik nu van U afscheid neem, en de hoop is dat u eerder zal terugkomen. Ik ben de spreker, Goden avond.

Goeden avond vrienden. Nu u heeft zich in het eerste gedeelte duchtig gewoerd. We zullen kijken wat u in het tweede gedeelte voor mij hebt. Wie begint?

x Mag ik u een vraag stellen. Het is het volgende: Ieder mens heeft wel in zich een drang om te zoeken naar een bepaalde levenspartner, een helft eventueel die bij hem past. En nu heb ik wel eens gelezen in verslagen over tweelingzielen; zoudt U misschien hier iets over kunnen zeggen?

- Als het u interesseert met alle plezier. Kijk eens, ik wil al met doen als mijn voorganger en moet al meteen een paar illusies gaan kraken. Het is n.l. dit. De mensen spreken over tweelingzielen, en dan stellen zij zich voor dat er maar één ideale partner in het helal bestaat. En daar is nu niets van waar. Het is zo. U hebt misschien wel eens meegemaakt dat ze in de wetenschap zitten, en dat je met een team meer kan bereiken dan alleen. In de kunst, schrijf vers doen het ook wel en door je kennis samen te voegen kom je al op een veel hoger niveau als elk van u ooit zou kunnen komen. Dus eigenlijk de wet, dat het geheel altijd meer is dan de delen tezamen. Nu geldt dat in de geest ook wel een beetje. Wanneer mensen voldoende harmonisch zijn om elkaars ervaringen uit te wisselen zij elkaar voldoende verstaan op geestelijk terrein en toch een afzonderlijke bewustwording hebben doorgemaakt, dan kan het wel eens zijn, dat je elkaar niet genoeg begrijpt, om de ervaring van de andere mee te verwerken. Maar, dan moet je ook kunnen beschikken over die partner als een voortdurend punt van referentie. De andere vertelt je eigenlijk precies: Ja denk er om ik heb de herinnering van dat beeld. O ja, dus ik moet zo reageren. Het gevolg is, dat beiden op de duur volkomen gelijk reageren. Ze handelen niet meer als twee aparte individuen, maar als een eenheid, waarin twee individuen steeds meer samensmelten. De ervaring die ze op deze manier gezamenlijk opdoen, kan niet meer gescheiden worden. Op het ogenblik, dat ze uit elkaar zouden gaan, zou de betekenis daarvan wegvallen, want ieder heeft voor zich bepaalde punten opgenomen en dus hander die vorm zouden ze een heel eind zakken. Het gevolg is, dat wanneer een paar van die partners elkaar vinden- dat kan op aarde gebeuren of in de sferen - en tot een hechte samenwerking komen, zij voortaan onscheidbaar zijn. Ze blijven bij elkaar en dit gaat zover, dat wanneer één van hen in de stof zou blijven en de andere in de sferen is, deze eenheidsgeestelijk wordt gecontinueerd, tot beiden zich wederom op hetzelfde plan bevinden. Gedurende die periode wisselen ze ook ervaringen uit, al betreffen die dan twee verschillende werelden, twee verschillende vlakken van leven. Wanneer zo'n eenheid hecht genoeg is geworden, kan het voorkomen, dat je wederom contact krijgt met een eenling, misschien ook uit individuen opgebouwd, misschien ook alleen staand en die weer door bijkomende zij-kennis weer op een hoger vlak brengt. Daar krijg je dus weer een hechte samenwerking. Geef er maar een beeld aan. ....

x Dat kan zijn dat schaakbord met die korrels graan. ....

- Ja, dat zit er wel een klein beetje in. Laten we het zo zeggen. Als je een kerk moet bouwen heb je een hele hoop stenen nodig. Als je nu één steen hebt en je hebt een heel mooi plan, dan kom je er niet, maar beschik je over voldoende stenen, dan kan je een schitterende kerk afbouwen. Wanneer je een stoel wilt maken en je hebt een paar planken, dan gaat het misschien wel wanneer je een mooie stoel wilt maken, dan heb je gereedschap nodig, je hebt een zekere kennis van houtbewerking nodig, je moet kunnen lijmen, schroeven, swaluwstaarten. ....

Op deze manier dus kom je gezamenlijk tot een prestatie die voor allen bevredigend is. En wanneer je nu zegt je zoekt om verder te komen, dus ook achter het zoeken van-d- naar die partner: een aanvulling van je eigen leven te vinden of een uitbreiding daarvan, dan zult U ook begrijpen, dat het er niet om gaat om je persoonlijkheid eigenlijk te verliezen, maar dat het er om gaat die persoonlijkheid in te voegen in een milieu dat zich daar volledig juist en stationnair kan blijven. Dan hebben we de zekerheid gevonden waar iedereen naar zoekt. Een mens zoekt naar een zekerheid, ook als hij zegt: ik ben avonturier of: Dat begeer ik niet, toch zoek je in je hart naar een zekerheid naar evenwicht, naar innerlijke vrede, een ogenblik van werkelijke rust. En dat kan je dan juist vinden in een dergelijke gemeenschap. Dus de tweelingziel mag ik zeggen dat het een geestelijke cooperatie is. Die behoort niet altijd uit twee leden te bestaan, want wanneer die een eenheid hebben gevormd, kan het geheel zich weer uitbreiden, en dat is,

voor zover mij bekend, onbeperkt. Ik heb wel eens horen beweren - ik durf het niet zeker te zeggen - dat op de duur waarschijnlijk alle wezens, die behoren tot een bepaalde ontwikkelingsgang, gezamenlijk een dergelijke eenheid zullen vormen, waarin elke individue bestaat, maar zijn absolute vrede verzekerd ziet door de aanvullende mogelijkheden van alle anderen, die in dezelfde band bestaan.

x Onverstaanbaar.

- Ja dat is nog wel iets verder gegrepen dan waar we hier overtweelingzielen praten, maar hij heeft volkomen gelijk. We zijn allemaal delen van God wezen, maar zolang we daar niets van weten, wat hebben we daar dan aan? U moet het eens een klein beetje nuchter bekijken.

x Ik heb eens twee jongens gekend die tweelingzielen waren. Het behoeft niet altijd van verschillend geslacht te zijn zoals man en vrouw. Als men een volmaakt partnerschap beziet, dan denkt men meestal over verschillend geslacht.

- Dat is helemaal niet noodzakelijk. Er kunnen allerlei verhoudingen voorkomen, vader zoon, neef nicht, broer zuster, noem maar op. En in heel veel gevallen, dat is misschien ook wel belangrijk om daar bij te vermelden, zal het tweelingziel zijn niet overeen komen met een perfect sexueel partnerschap. Er zijn mensen op aarde die denken, dat dat met elkaar gepaard gaat, maar dat is lang niet zeker. Het evolueert stoffelijk partner zijn is weer afhankelijk van stoffelijke kwaliteiten. Weliswaar kan de volmaaktheid van het innerlijk wezen benaderd worden door de geestelijke eenheid, wanneer de partners van verschillend geslacht zijn, maar met de geslachtelijke werkingen heeft dit niets van doen. Dat staat er buiten. Soms, kan het geslachtelijke een uitdrukking vormen dus voor het innerlijk ervaren, maar dan ligt het weer op een heel ander niveau dan het zuiver materiele.

x Maar ik zeg het alleen maar omdat de mensen denken, dat een tweelingziel door een huwelijksband moet zijn verenigd. Maar dat is helemaal niet waar.

- Laten we blij zijn dat het niet zo is. Anders zou u er een hard hoofd in hebben. Het zou zo'n erge zoekpartij worden. Het is met zeer weinig resultaat waarschijnlijk. Neen, het is gelukkig zo, dat een geestelijk elkaar herkennen belangrijker is dan welke stoffelijke vorm ook. Het kan heel goed zijn, dat een bonjesman en een hoogbeschaafde professor elkaar ergens in de jungle elkaar ontmoeten, en ontdekken tweelingzielen te zijn. Want zelfs de stoffelijke kennis is daar niet belangrijk voor. Het is de wijze van beleven. Datgene, wat je in je draagt van het leven het is een gevoeld kwestie. En die gevoel kwestie bepaalt de reactie, dus de beelden die je vormt van de wereld. Die zijn over te dragen aan de ander. Die kan je evergeven. Het is een soort televisie uitzending, en daardoor kan je in elkaars vlak van referentie komen te liggen, en daarmee is het tweelingschap dan geboren. Maar het is niet van het begin af aan bestemd. Het zou zo'n uitzoekerij worden. Stel je voor dat het was als zoveel mensen denken. Ik zie het al: De laatste dag des oordeels, implaats dat ze opmarcheren naar de bazuin toe, Even kijken, waar is mijn tweelingziel nu weer? Nee, het zou niet zo iets zijn als op een station Moeder waar zijn mijn kinderen gebleven?

Gelukkig God heeft het heel goed geregeld. Hij zegt: We zijn allen in feite één, en wanneer we de kans krijgen die eenheid te bevestigen in geestelijk zin, door met anderen tot een geestelijke eenheid te komen, dan is dat een voorproefje van de geestelijke volmaaktheid, die we later zullen kennen.

x Maar dan staat die ziel niet op eigen benen, want die heeft er een ander bij nodig.

- Er is geen mens die op eigen benen kan staan en geen geest ook. Als God er niet zou zijn, denkt u dan dat er nog één atoom van uw lichaam in elkaar zou zitten? Per slot van rekening is er niets dat kan bestaan buiten God. Alles is kracht Gods, of je nu kijkt naar die tafel of dat bloemetje of dat schilderstukje, & u kan je wel zeggen ik heb dat gemaakt. Ja accoord, maar elk beeld en elke vorm moet in God berust hebben, anders was het voor U niet te realiseren geweest. Alles wat is in materie is geschapen door goddelijke krachten. Alles wat er is wordt in stand gehouden. Als men de tijd een ogenblik als werkelijkheid wil aannemen door goddelijke kracht. Niets is er zonder dit bestaan. Hoe wilt u dan op eigen benen staan?

Dat kan je niet. Op eigen benen staan is de illusie die je hebt, totdat je begrijpt hoezeer je gebonden bent aan het helal.

X Er is toch niets dat niet uit God is? Maar het feit dat dit zo is betekent dat het een ziel heeft. M.A.W. Onbezielde materie is onzin?

- Onbezielde materie kan bestaan, om de doodeenvoudige reden dat we de be-

zieling in de menselijke definitie verstaan: Een kern van goddelijke kracht, die een begrenzing kent t.o.v. het Goddelijke en zo kan komen tot het persoonlijk kennen van het Goddelijke in onderdelen en realisatie van zichzelf in zijn begrenzing.

X Dat is dan een menselijk standpunt.

- Ja, natuurlijk, maar u spreekt hier toch met mensen, of wilt u zeggen dat u geen mens bent?

X Ik wil trachten er boven uit te komen.

- Waarom?

X Om dat ik naar de cosmos toe wil. En als zodanig zeg ik, dat er niets bestaat dat niet een ziel heeft. Waaronder ik dat versta, dat er niets buiten Gods wil ontstaan is. M.A.W. zijn essentie zit in al het geschapene. Dat noem ik de ziel.

- Ja.

X Daar is onze ziel toch ook uit gegroeid, of het bewustzijn van de ziel is toch uit zo'n begin geboren?

- Zelfrealisatie van de ziel, die we geest noemen is evenzeer geboren uit het goddelijke en het erkennen van het goddelijke buiten het ik, plus de krachten van het goddelijke in het ik leidt uiteindelijk tot het erkennen van de goddelijke krachten in het ik, waarin al hetgeen dat buiten het ik schijnt te bestaan wordt opgelost en gebracht tot één eenheid met het goddelijke.

X Zou er nog enig verschil zijn met het ik, het idee en de ziel, of is dat hetzelfde?

- Nu, dat ligt er aan van welk standpunt U uitgaat. Wanneer de mens zegt ik, dan bedoelt hij het waanbeeld dat hij heeft ontrent zichzelf, wat weinig anderen hem zullen bevestigen!

X Ja de persoonlijkheid is een fictie.

- Juist, dat is een fictie, logisch. Op het ogenblik dat de geest superieur wordt over de stof alleen, wat krijgen we dan? Dan krijgen we een stof, die zijn persoonlijke kwaliteiten en eigenschappen, zijn karaktereigenschappen en tot zelfs zijn vorm kan wijzigen in overeenstemming met de geestelijke impuls. Dus, daar heb je het al. Daar vervalt het deel van de stoffelijke persoonlijkheid.

X Maar als we denken over de ziel. Is er een ziel, of zijn er zoveel duizenden, miljoenen en miljarden, hoe moeten we dat opvatten?

- God is het strand. Elke ziel is een korrel zand. Het strand bestaat uit al zijn delen, maar het kan geen strand zijn zonder de korrels. De korrels samen kunnen echter niet bestaan zonder de binding van het strand, waarin de gevormd zijn. Het is maar een voorbeeld. Ik probeer duidelijk te zijn, maar het is maar een analogie.

X Ja het is heel duidelijk.

- Kijk eens, het is altijd zo: Als je begint met een voorbeeld, dan geef je een synthetisch product in plaats van het echte. En herinnert u zich nog die synthetische koffiesmaak? Vergelijkt u dit bij de echte, dan weet U wat het verschil is bij een voorbeeld en hoe het in werkelijkheid is. Maar het één kan de illusie van het andere geven, soms, en het kan althans de idee duidelijk maken.

X Ik had nog een vraag. Wanneer ik 's morgens wakker wordt, dan heb ik het idee dat ik iets geleerd heb of dat er in mijn bewustzijn iets verbeterd is. Ik kan bijv. 's avonds erg verdrietig geweest zijn, en dat is 's morgens weg. Dat kan je over heel beroerde dingen heen helpen. En dat heeft bij mij de begerste wakker geroepen en bewust in te slapen en dat proces bewust weer ter rug te brengen. Maar dat is erg moeilijk. Kunt u daar iets van zeggen?

- Kijk eens, bewust uittreden, want daar gaat het u dan eigenlijk om, brengt met zich mede verantwoording voor al hetgeen in de uittreding gebeurt is, in het wakkerbewustzijn. De doornieuw-mens kan dat niet tot stand brengen.

Die kan de verantwoording niet dragen, die de uittreding geheel gerealiseerd, hem zou geven, wanneer hij in de stof staat.

Het zou een zodanige verandering geven, dat je er eigenlijk niet aan toe zou kunnen geven komen. En daarom is het beter, dat geestelijk beleven en het leven in de stof gescheiden blijven. U heeft nu het geluk, dat u de ervaring van hetgeen gebeurt, kent. Wanneer u zelve geestelijk verder komt, dan zult u automatisch meer gaan weten omtrent dat andere leven, dit nachtelijke leven, zo gezegd - waarbij u overigen leeft in een heel wat mooiere dag, dan u op aarde hebt - Maar wanneer je dat nu gaat forceren, dan kom je voor grote moeilijkheden te staan. Soms heel grote. En neem me niet kwalijk dat ik dit zo maar zeg - U mag het natuurlijk heel anders doen als U het wilt - maar verlang niet te veel naar dit bewuste uittreden. Verlang eerder naar een zo harmonisch leven, dat zichzelf in je, al hetgeen je werkelijkheid is, dus ook het geestelijke leven, kan openbaren.

x Wilt u dat laatste nog eens zeggen.

- Een beetje te vlug? We zullen het dan eventjes iets langzamer en iets duidelijker gaan zeggen: Hetgeen waar je naar moet streven en naar moet verlangen, dat kan nooit zijn hetgeen je tijdens een uittreding beleeft, volledig te weten, want je weet niet of je rijp genoeg bent om stoffelijk bewust te verwerken wat je geestelijk al kunt verdragen. Je moet dus eerder verlangen naar een innerlijke vrede en harmonie, die groot genoeg is om je het mogelijk te maken - niet alleen de stoffelijke wereld en stoffelijke vorm te kennen - maar de geestelijke wereld geheel te beleven en zo tot een eenheid te worden, waarin een directe wisselwerking kan ontstaan tussen geest en stof. Is het nu duidelijker?

x Dank u zeer.

• Ik ben de beroerdste niet hoor, als U mij vraagt om te herhalen, dan maak ik het nog duidelijker ook.

x Kunt U iets anders zeggen over de bewustwording in de sferen. Ik bedoel dit: Onze sfeer hier op aarde is ook een sfeer. Daar zijn dus vele sferen boven ons uitgaande van een fijnere bewustheid of een grotere doordringing van elkaars wezenlijkheden. Is er ook een sfeer beneden onze menselijke wereld, waarin we kunnen vervallen?

• Ja zeker.

x Dus we kunnen ook teruggaan in bewustwording?

• Zoiets zou kunnen, ja. Niet in de bewustwording. Het bewustzijn is onafhankelijk van de sfeer. Maar de sfeer wordt bepaald door het bewustzijn, dat wordt aanvaard. Ingewikkeld he? Maar ik zal het uitleggen. Wanneer u loopt in een zonnige dag, en u zegt: Ik wil dat zonlicht niet zien. En u zet een heel donkere bril op. Dan ziet de wereld er heel anders uit. Wanneer u de waarheid erkent van het licht en dat kan iedereen, hoor, dus je komt - laten we zeggen na de overgang, dat komt heel vaak voor - dan sta je ineens voor de realisatie; kijk eens, dat ben ik nu eigenlijk. En dan zegt u: Ja, maar dat neem ik niet, dat ben ik niet; ik zie er heel wat fatsoenlijker, heel wat netter uit; ik ben een fatsoenlijk mens, ik ben niet zo..... Dan zet je oogklepjes op. Dan kan je dat licht ook niet meer zien, en als je die klepje af doet, dan kan je ook weer zien. Je beperkt je eigen wereld. En dat noemen ze nu bij ons de wereld van het duister. En als je nu heel ver naar beneden gaat, dan krijg je de sfeer van de grootste kwellingeigenlijk. Het zijn wezens, die zich zo zeer verzetten tegen alles, wat zij zich als waarheid hebben gerealiseerd, dat zij in een fantasie-wereld leven, die nooit reëel is. Dus wanneer ze hun gedachten een ogenblik aflaten van hun omgeving, is ze weg. Dan gaan ze daar weer denken, dan is het daar weer en is daar weer niets. Denken ze daar, dan is het daar weer weg. Zouden ze een ogenblik willen kijken naar de werkelijkheid..... hup..... dan is er weer dat licht, die kwelling, die kan ik niet aanvaarden. Op deze manier bestaan er duistere sferen. Het is niet de kwestie: Hoe groot is je bewustzijn, maar op welke wijze ben je met dit bewustzijn bereid de waarheid ontrent jezelf, zoals die in de goddelijke waarheid, in het Goddelijke Licht te zijn is, te accepteren. En daarom zijn er dus lagere sferen als de aarde. En kan een mens, die op de aarde leeft ook daartoe keren. Maar er is een voordeel bij. De duisternis is eeuwig. Gemeenlijk knersen ze hun tanden er ook, hoor. Maar..... al is die duisternis er, al die ellende in de duisternis..... je hoeft er niet te blijven. Er bestaat geen eeuwige gebondenheid aan die duisternis..... Op het ogenblik dat je

bereid bent de waarheid van je bestaan te accepteren, sta je in het Licht. En dan kan je zeggen: Wat ben ik lelijk..... maar dan doe je je best je zelf een beetje op te knappen. En voor je het weet zie je er al heel acceptabele uit en begin je al belangstelling te krijgen voor werk met anderen. Door dit werken leer je al meer waar je tekortkomingen liggen, je gaat je zelf weer verbeteren en daardoor breidt het bewustzijn zich uit. Weet u wat ik zo leuk vind? Je hoort de mensen altijd praten over steeds fijnere lichamen. Ze vergeten één ding: het lichaam is alleen maar het instrument van de geest, van het bewustzijn, verder niet. Het is de wijze waarop men zich uitdrukt in een wereld. D.w.z. dat de allerhoogste geest rustig in een stoffelijk jaasje kan rondlopen als hij wil. Het betekent helemaal niet, dat hij minder hoog is. Het betekent wel, dat hij beperkter is, natuurlijk. Want: Of u nu moet werken met een heel zware voorhamer of met zo'n heel klein hamertje, dat maakt wel een heel verschil uit. Maar moet je nu een stuk ijzeren staaf buigen, dan neem je die zware hamer..... moet je een heel klein spijkertje ergens in slaan, dan neem je het kleinste hamertje dat er is. Zo is het eigenlijk met ons ook. Ons bewustzijn doet ons steeds streven naar eenheid met de kosmos - of we dat nu zeggen of niet, het is zo - we zoeken zekerheid we zoeken vrede, in feite zoeken we God. En nu kijken we altijd een heel klein beetje eenzijdig, je kunt zeggen geestelijk een beetje scheel. Met het gevolg, dat we zo loenzen, en dan zien we dat, en vergeten weer dat. En dan willen we zorgen dat dat in orde blijft en proberen we dit dicht te timmeren, begrijpt u.

Maar hoe meer we zien, dat niet alleen dit goed is, maar ook dat goed is, dat het alleen aan ons eigen standpunt ligt, hoe minder we behoefte hebben nog iets te gaan doen, actief. En hoe meer we in staat zijn iets te beleven. In de esoterie hebt u wel waarschijnlijk eens meer gehoord van "opgaan in God". Weet u wat dat nu eigenlijk is? Het is de hoogst sfeer, zo zou je kunnen noemen. Dat is het absoluut ophouden zelfstandig werkzaam te zijn, en daarvoor het aanvaarden van het totaal goddelijk begrip. En dan denkt de mens misschien: Wat vervelend, als je niets omhanden hebt. Maar er zijn zoveel scheppende gedachten, er is zoveel schoonheid, nu, ze kunnen mij mijn portie geven, hoor, dan laat ik u hier zitten! Maar ik denk dat ik het nog beter zal moeten verdienen.

x En toch zeggen we hier: Het is wel mooi en een goede gedachte te hebben, maar toch verschiet het. Ik zeg het alleen maar, het is het tegendeel, maar het zou gemakkelijk zijn wanneer we het allemaal doen. Want je kunt een vezelend hoog idee hebben van broeder Charité, over de liefdadigheid. Als je je hand niet in je zak steekt, ben je niet liefdadig, dan heb je er niets aan.

- Dat is nog de vraag want er zijn er altijd nog, die hun hand in hun zak steken om te voorkomen, dat een ander er wat uit haalt. Ik begrijp wat U bedoelt. Weet u waar het in ligt hier? Voor u op aarde is het pas werkelijk wanneer het niet alleen als een gedachte in u bestaat, maar ook tevens buiten u wordt geuit. En dus zult u moeten verwerkelijken om het tot realiteit te brengen. De gedachtenwereld is op aarde niet reëel. Ze is dat wel in de geestelijke wereld, vandaar dat je geestelijk de rekening krijgt gepresenteerd over alle gedachten, die je hebt gehad, en je aan de andere kant jezelf steeds zult moeten afvragen: Kan ik deze gedachten niet in daden omzetten, opdat ze een nieuwe impuls worden voor mij; om nog beter te spreken, om nog verder te denken, maar dat ligt aan de onvolmaaktheid, want de noodzaak tot verwerkelijking kan alleen bestaan binnen eenzijdigheid, het niet erkennen van de bestaande toestand. In God erken je de volmaaktheid van Schepper en Schepping en is er dus geen noodzaak meer om Schepping en Schepper te veranderen, ongeacht het bewustzijn van anderen, omdat jouw bewustzijn God heeft geaccepteerd. Is dat duidelijk? Zeg anders maar gerust dat ik zit te kletsen, hoor!

x Komt een mens met die geestelijke wijsheid een stap verder? Ik heb dit alles vroeger ook zo gedacht, maar het is net of ik er geen stap verder mee ben gekomen in 40 jaar tijds.

- U hebt er een reuze voordeel aan, wanneer u leert ze op de juiste wijze in praktijk te brengen. Maar weet U hoe het is: Als je 100 gulden in je zak hebt en je vertikt het om ze uit te geven, dan heb je grote kans dat je verhongert. En zo is het hier ook bij. De meeste mensen werpen het allemaal op die geestelijke wijsheid. Je kunt het veel beter doen met een dubbeltje

- wat je uit kunt geven, dan met honderd gulden, die je niet kan uitgeven.
- x Maar de mensen willen er niets van weten. We leven nu toch.....
- U begrijpt het alweer verkeerd. U denkt dat je de geestelijke wijsheid moet uitgeven als wijsheid. Maar dat is niet waar. Je moet ze uitgeven als een daad. M.a.w. op grond van je gedachten moet je je eigen leven richten en wel zo, dat je voor jezelf voortdurend vrede kan hebben met je eigen leven en denken. Daarvoor dient de geestelijke wijsheid.
- x Maar de wereld maakt je het zo moeilijk. Als daar iets van afwijkt krijg je allerlei moeilijkheden en conflicten.....
- x Ik geloof dat we altijd een beetje te hoog grijpen. En als je heel simpel probeert in het leven "waar" te zijn en dan zoveel mogelijk je naasten lief te hebben, dat je veel verder komt dan wanneer je maar steeds weer zit te zanikken over dit en dat....
- x Dat heb ik ook gedaan, maar ik heb de mensen verteld waar ze juist niets van afwisten..... (rest onverstaanbaar).
- Daar zit nu juist de fout. Denk nu eens goed na: Op het ogenblik dat u gaat reageren op de mensen, dus niet de consequenties van het zelf-zijn kunt aanvaarden, wat gebeurt er dan? Dan gaat u niet meer uzelf leven met al uw idealen, maar dan gaat u proberen met al uw wijsheid te marchanderen, zo dat het bij de mensen ook nog niet gaat, en, wanneer u die conflicten hebt, dan laat u zich door het conflict beroeren, met het gevolg dat u in uw schulp kruipt of u geroept voelt om u te verdedigen. Maar zolang je wijs en harmonisch leeft, heb je niet de behoefte om je te verdedigen noch aan te vallen. Dan kan je zeggen: Wat ik in mijzelf heb is voor mijzelf voldoende. De meeste mensen willen graag een geestelijk koopje halen. Ze willen geestelijk hoog en snel stijgen zonder de consequenties. En ze vergeten, dat juist elke verandering van bewustzijn zijn eigen consequenties met zich mee brengt; een nieuwe adoptatie aan de wereld, een nieuwe vormgeving. Daar zit juist de knoop in. Op het ogenblik dat u zegt: Die wijsheid die wil ik aan de wereld geven, maar ze moeten het niet..... Fout. Als de wereld om uw wijsheid vraagt dan moet u die geven.
- x Ja maar ze vragen daar nooit om.
- Maar dan bent u toch gelukkig als ze daar nooit naar vragen?
- x Dat is toch geen leven. Men denkt alleen maar aan geld verdienen....
- Ooh ik kan me voorstellen dat er mensen zijn, die daar ook gelukkig mee zijn. En waarom zouden ze niet? Neem me nu niet kwalijk. Mag ik er eens een gelijkenis van maken? Er was eens een boer die ergerde zich aan zijn varken, want dat beest at altijd zo smerig en slobberde maar. Het moet leren om een beetje behoorlijk te eten. Als je weet wat voor een ellende hij heeft gehad om dat varken te dresserem voordat het met vork en mes kon eten met een servet om!..... Maar toen had die boer nog veel meer reden om zich te beklagen.. Toen het beest goed kon eten, wou het ook goed slapen en lag het varken in bed en de boer in de stal..... Het varken was niet gelukkig en leegde niet natuurlijk, en ook de boer niet..... Maar had de boer het varken het varken gelaten, het varken had zich vet geslobberd, de boer had er aan verdiend, had rookspek in de schoorsteen gehad en niets geen last. De grote moeilijkheid bij de mensen is:
- x Ze zoeken het te hoog....
- Nee, Als het dat alleen was, dan zou ik zeggen ik heb er vrede mee. Ik heb ook geleefd op de wereld. Weet u wat het beroerde bij de mensen is? Ze weten zoveel van wat goed is, dat ze proberen iedereen goed te maken voor dat ze tijd hebben om aan zichzelf werkelijk te beginnen. Het is helemaal niet persoonlijk, hoor. Ik zeg dat nu eens uit mijn eigen ervaring.
- x Maar dat verschil tussen dat varken en die boer is heel groot. Ik beschouw de mensen als mijn broeders en mijn zusters en dan trek je het je erg aan. Het is eigenlijk tegen mijzelf dat ik moet strijden.
- Ja ik begrijp het wel. Maar nu moet u eens luisteren. Hebt u wel eens het evangelie gelezen en daarin van de barmhartige Samaritaan?
- x Ik heb er ook zo naar gehandeld.
- Wie is uw broeder? Wees zelf barmhartig tegen anderen zonder te verlangen, want de Samaritaan zorgde er voor en ging verder.
- x Dat heb ik ook allemaal gedaan.
- Dus daar gaat het alleen om. Ben ik uit mijzelf goed geweest, vraag dan niet verder naar de gevolgen.
- x Heeft die ander die hulp nodig?
- Dat is het belangrijke punt. Als je iemand helpt en hij wil niet en hij

zegt mee, dan heb je geen recht om hem te helpen.

x Maar er zijn juist wel gevallen waar je moet helpen en waar ze om vragen.
- Als ze vragen, goed, maar als ze vragen om geholpen te worden, dan is het toch logisch, dat u niet helpt naar uw wens maar naar hun behoefte. Dan heeft u daarmee uw taak volbracht en heeft u geen recht om iets te verwachten of te vragen. Dat is juist de moeilijkheid.

x Maar je komt geen stap verder.

- Ik voel wel wat hij bedoelt, maar ik kan het er niet mee eens zijn. Omdat het verder komen m.i. alleen ligt in de grotere vrede, die je zelf kent en je zuiverder kennis van het Ik in de mogelijkheden die je verwerft. Daar gaat het om

x Mag ik in dit verband misschien even iets zeggen. Wat mijnheer daar opmerkt kan ik geloof ik wel interpreteren en ik geloof dat hier achter zit het besef van realisatie van wijsheid wat dan geen particuliere aangelegenheid is en dat ik in mijn eentje niet zalig kan worden. Dus dat er behoefte in ieder mens leeft om met en door en via de medemens gezamenlijk te komen tot realisatie. En nu dacht ik dat de achtergronden van mijnheer dit waren; wanneer ik dus probeer naar mijn beste weten een ander mee te helpen in zijn realisatie en een ander wijst dat op grond van zijn bewustzijnsniveau af, dan lukt deze gezamenlijke realisatie niet. Dat bedoelt hij meen ik. Het is de gedachte van het gezamenlijke, zoals ook in de Russische Orthodoxie naar voren wordt gebracht en in de Russische literatuur. Om een voorbeeld te noemen, dat Iwan Karamasof, u weet wel de grote figuur uit de werken van Dostojevski, zei: Ik wens niet in het Koninkrijk Gods opgenomen te worden, zolang er nog één kind huilt. Ik bedoel, dat wanneer een ondervinding in het dagelijkse leven voortdurend in de gemeenschappelijkheid niet doorgaat, dan kan ik me de trieste uitdrukking van mijnheer verstaan, wanneer hij zegt: Ik ben niets opgeschoten. Dat wil ook niet zeggen lijkt mij: Ja, maar je bent toch voor jezelf tevreden. Neen ik kan die vrede niet krijgen, wanneer er nog één kind huilt. Dus kan ik die vrede niet bereiken....

- Ja, maar waar zit de fout in die uitslating van die vriend Karamasof? Weet u dat?..... Maar waar schuilt de fout? "Ik wil niet ingaan in het koninkrijk Gods..... Wat is de waarheid van het koninkrijk Gods? Dat draag je in je!

x Ja, maar dat is een gemeenschappelijkheid.

- Daar gaat het niet om. Luister nu eens even goed. Laat mij nu even uitpraten. Door al dat gepraat praten we langs elkaar heen. Het wordt langzamerhand tijd, dat we spijkers met koppen slaan, niet? Het koninkrijk Gods is een innerlijke toestand. Het koninkrijk Gods is in allen gerealiseerd, maar niet allen zijn zich er van bewust. Eerst wanneer ik dus de persoonlijke bewustwording in het koninkrijk Gods aanvaard, kan ik het kind troosten, dat huilt. Als eenling kan ik niets. Dat ben ik met u eens. Maar ik kan het niet krijgen met een gemeenschappelijk denken met de mensen. Ik kan het alleen krijgen door de innerlijke eenheid met God, waardoor Gods kracht door mij werkt en Gods wil verwerkelijkt, zodat ik in de uiting der goddelijke wetten de bewustwording van anderen in de hand houd. Dat is de enige mogelijkheid. Zolang als je zegt: Ik moet die anderen mee hebben in de zin van ik wil niet verder voordat dat kan, dan ben je fout.

x Maar hoe aanvaardt U dan alle missiegedachten in alle grote religies, die ook het Christendom heeft? Verwerpt u die dan?

- Moet ik het eerlijk zeggen? De doorsnee-missie, ongeacht de opoffering van de missionarissen, kan je definiëren als een poging om zonder begrip van anderen je eigen mening zo aan anderen op te leggen, dat door jou het idee van zaligheid van een ander anders wordt.

x Maar de Buddha voor hij verlicht was, zeide: Ik wil op de wereld terugkomen totdat allen mijn Buddhastaat hebben bereikt.

- Maar u vergeet ook dan te zeggen, dat hij - was het niet in het klooster van de zeven bomen - zeide, kort voor hij heenging van deze wereld: "In de rust van de eeuwigheid ben ik één met u en in de eenheid zullen wij elkaar kennen tot alle tijden, doch niet is er strijd, beweging of beroering in het Grote, dat is de rust van het Zijnde".

x Goed, maar.....

Waarbij ik er op wijs - u zit zo lekker te neren - dat u een citaat neemt uit de periode, dat de bewustwording niet volledig was van de Buddha. Dat Gotama Buddha nog Gethama Siddharta was, waarbij dus blijkt, dat ondanks alle neren, de Buddha naar de bewustwording toegroeide van het denkbeeld, dat ik

dat ik probeer hier uit te stallen. Ook al weet ik, dat u nog niet in staat bent het in de praktijk te brengen.

x Dat zal waarschijnlijk zeer juist zijn.

- Maar als je het begrip tenminste hebt, dan zal je het minder pijnlijk voelen. En als je het minder pijnlijk voelt, dat anderen toch niet jouw gedachten kunnen volgen, dan zal je begrijpen, dat je door innerlijk de eenheid met de kosmos en de schepping te bevorderen, de eenheid met al die anderen - die je nu niet begrijpen - ook bevordert. En dat je ze niet kunt helpen door eenzaam wendend te staan en te zeggen: Ach kon ik jullie maar uit die rommel omhoog trekken, maar.....

x Dat is het in wezen niet.

- Nu ja goed, dat weet ik wel. Nu draag ik ook eens een keertje door, jullie hebben het zo vaak gedaan vanavond.

x Ik had mijzelf niet op een voetstuk willen zetten, maar ik had van die grote wijsheid meer verwacht, zoals hulp hier van hogerhand. Dus de grief die ik heb, gaat niet tegen die mensen, die stommelingen, die het niet willen aanvaarden, maar waar is die geestelijke hulp. Ik heb er al zo lang naar gezocht en om gesmeekt, al jaren lang..

- Maar de uiterlijke hulp, die u tot middelpunt maakt.....

x Nee, innerlijk ook.

- Ja, innerlijk geef ik direct toe. Nu moet je eens goed luisteren: Jullie bekijken dat verkeerd. De kwestie is dit: U vraagt om geestelijke hulp. Maar wat vraagt u dan in feite? Het fenomeen! Dus het verschijnsel van het buitenliggende. De werkelijke geestelijke hulp, die u krijgt - dat vind u misschien heel gek - die zit zo van binnen, dat je de uitingen daarvan haast niet bemerkt. Natuurlijk de geest kan je eens helpen, als je een mens wilt genezen, of zo wat. Maar dat is geen werkelijke hulp. Werkelijke hulp zit in het innerlijk realiseren. En die realisatie krijg je op het ogenblik dat je geen voelbaar bestel, zelfs niet van kenbaarheid van die hulp, maar in innerlijke zekerheid aanvaardt. U vindt het toch niet erg, dat ik zo'n lesje zit te geven?

x Integendeel we vinden het geweldig.

- Nu ja, ik weet, als ze me vroeger zo iets gezegd zouden hebben, dan zei ik: Kar maar op en koop een gros.....

x Nu ja, niet meer over praten....

- Nu ja, ik ga namelijk ook - zij het wankelend- stap voor stap vooruit.

x En of, dat kunnen we wel bemerken.

- Dank u voor het compliment, maar nu moet u eens even luisteren. Hoe meer je probeert om wat te doen in de wereld, geestelijk of stoffelijk, met of zonder hulp, hoe meer je vaak het nutteloze daarvan ontdekt. Dat is een feit. En dat komt, omdat onze houding eigenlijk niet juist is. Het gaat er niet om dat we anderen die volmaaktheid geven, want de eenheid waarnaar je verlangt, bestaat in God. In het koninkrijk Gods zijn we allen één. Ook al zijn er nog velen, die slapen. En als je dat nu begrijpt, dan wordt je minder heftig, en dan kan je je eindelijk misschien voorstellen, waarom Jezus als mens kon wenen over Josef maar kon sterven en herrijzen in absolute vrijheid en zekerheid, wetend, dat hij met zijn liefde zijn doel had vervuld. Dat is het enige wat we kunnen doen. We kunnen proberen het doel van ons leven zo goed mogelijk te vervullen door goed te zijn voor anderen. Een kwestie van naastenliefde dus, zonder vragen. Door steeds ons bewust te zijn van God in onszelf en in alles wat we rond ons zien en ons steeds weer te realiseren dat boven alle verdeeldheid, de verwrongenheid, die we zien, een goddelijke eenheid staat, die in onszelf gerealiseerd is, waarvan we ons steeds zeer bewust moeten worden. Nou, nu heb ik jullie de laatste lesjes gegeven, die ik zelf gekregen heb, dus u hebt ze wel uit de tweede hand, maar ik ben nu zover gekomen, dat ik begin te ervaren dat het waar is. Ik zou dus zeggen: Als je je de juiste toestand indenkt, deel te zijn van God, dan kan dit onderscheiden dit niet samengaan, niet langer bestaan. Alleen je bent je misschien nog niet volledig bewust van de wijze, waarop dit toch in de goddelijke krachten gebeurt. En als je het zo accepteert, dan is je leven niet makkelijk, maar het is veel gelukkiger. Dan moet je niet zeggen dat je veel neevallers zult hebben, integendeel: als je het menselijk bekijkt zal het je wel vaak tegenlopen. Maar je zult van binnen een zekerheid en een vrede krijgen, die het je mogelijk maakt om elke wereld voor een andere te verlaten zonder enige aarzeling. Je krijgt er een zekerheid, waardoor je verwant bent aan allen.

En je hoort wel eens van de heiligen, dat slangen niet bijten en dat wilde dieren voor hen zijn als schapen, omdat zij zich gerealiseerd hebben wat volgens de Paradijsmythe Adam kende in het Paradijs: hij wandelde met God. Het voortdurend bewustzijn van het goddelijke in alle dingen. "Aardoor de eenheid gaat boven alle verschillen, die door de goddelijke wetten tot uiting zijn gekomen. En nu laat ik het erbij, tenzij jullie opnieuw beginnen.

x Ik wilde zeggen, dat staat in het evangelie van Johannes en in de Bergrede: "Nog een kleine weile zal ik bij u zijn, maar ik leef en gij zult leven, en op dat moment zult ge erkennen, dat ik in den vader ben en gij in mij en ik in u". Dat is de eenheid.

- Ja, en als je dat nu als basis neemt, dan kan ik het - voor mijn idee haast tragische "maar ik bereik niets" opzij zetten omdat de eenheid is. Het gaat niet om de ander om de bijval, die ik krijg, om de afbraak. Het gaat er niet om dat anderen geestelijk niet verder komen of wel, in jouw bewustzijn; het gaat er om, dat je je van de eenheid bewust bent en handelt volgens die eenheid naar je beste geweten.

x Maar nu rijst toch de vraag naar aanleiding van wat die mijnheer gevraagd heeft: Men krijgt toch op een gegeven moment de innerlijke drang om te proberen om over te gieten - als de waterman in een ander - om die ander ook op een zeker niveau te brengen?

- Ja, maar op gevaar af, dat u zult denken, dat ik net mijn oude streken weer begin: De mens zoekt meestal in de aanvaarding van zijn wezen door anderen de bevestiging van zijn eigen waarde, zoals hij die kent. Dat is de beweegreden.

x Ja, maar niet altijd.

- Niet altijd bewust.

x In ieder geval niet bij de Bodhisattva. Die gaat niet terwille van zijn bevestiging of zijn rechtvaardiging van zijn eigen wijsheid anderen zijn waarheid verkondigen. Dat doet hij wel degelijk ten behoeve en ten bate van de anderen.

- Nee, zo is het niet. Zijn uiting van de wijsheid is niet gebonden aan het horen van de anderen. Het is gebonden aan het begrip van eenheid en zijn liefde, waardoor de uiting in hem als een deel van de goddelijke noodzaak plaats vindt. Maar hij zal zich niet afvragen: worden dezen hierdoor wijzer of dwazer? Hij zal zich niet afvragen: Kunnen ze me begrijpen of niet? Hij zal zeggen: Dit veel ik als goddelijke kracht in mijn wezen, en dat uit ik, zoals ik de kracht in mij voel. Punt.

x Waarem uit hij het dan nog?

- Waarschijnlijk omdat de Bodhisattva nog geen volledige opgang kent. Totdat hij absoluut de grote gedachte voorgoed bereikt, de ééne gedachte, die de schepping is. Dadenloos.

x Nu ja, we zijn maar op aarde en u hebt vanavond juist verkondigd, dat wij in tegenstellingen leven en dat wij onze gedachten nader moeten onzetten en dat wij helemaal nog geen Bodhisattva's zijn, laat staan datgeen wat daar nog bovenuit gaat. We zijn reële mensen en we leven hier met elkaar, we zijn op elkaar aangewezen. Dus het is heel begrijpelijk, dat wanneer ik een gedachte heb, die naar mijn mening goed is, ik die probeer aan mijn partner over te dragen. Dat is aan geen denigrerende analyse onderhevig.

- Nou ik weet niet of mijn analyse denigrerend was.

x Door te zeggen dat dit een persoonlijke ijdellheid zou zijn.

- Nee, dat heb ik niet gebruikt.

x U hebt gezegd: een persoonlijke rechtvaardiging.

- Voor jezelf. M.a.w. dit is nu misschien een beetje onaangenaam om te horen, maar je hebt zelf het onderwerp aangesneden, dus dan moet je ook mijn mening naar aanhoren. U behoeft hem niet te aanvaarden, hoor, maar luister. Wanneer we weten dat wij goed zijn, in het begrip van ons goed zijn ons genoeg. Wanneer we weten, dat onze wijsheid waar is, is deze wijsheid ons genoeg. Maar wanneer we nog niet geheel zeker zijn van onszelf, zoeken we buiten onszelf de bevestiging. Die bevestiging zoek je op heel veel manieren. De één noemt ze in een heel nauw geloof, de ander in een filosofie, een derde weer ergens anders. En het eigenaardige is, dat juist deze onzekerheid - dus het nog niet zeker zijn van eigen ik - de mens beweegt en preciezer te maken. Dan moegt U zeggen, kijk dat vind ik niet mooi. Ik geloof dat graag, maar het is waar.

De waarheid is. Daar kunt u niets aan toe of af doen. Op het ogenblik dus, dat u de behoefte gevoelt om die waarheid aan anderen mee te delen, is dit om een aanvulling van uw wezen te krijgen waar u voelt, dat in u deze waarheid nog niet voldoende is. En dan kunnen we dat heel rustig zeggen: Dat is in de psychologie zuiver te verklaren. Zeker als we aan de diepte psychologie beginnen. Het is dus helemaal niets bijzonders. De mensen kunnen het ook weten. Maar ze houden er niet van zich dit ook te realiseren, want nu heeft men het idee, dat men goed doet, door zich aan een ander op te dringen. Wat men moet trachten, is niet anderen begrip bij te brengen voor eigen denkbeelden, maar de denkbeelden van anderen te begrijpen. Zodat men op de ander reageren kan in overeenstemming met hetgeen in de ander leeft. Dit is bewustwording. Bewustwording is in feite het assimileren van mogelijkheden binnen het ik, niet het uiten van wat men meent erkend te hebben vanuit het ik in anderen. En nu kan ik heel goed begrijpen - dan gaan we eventjes van de theorie af - dat je zegt: Ik wil graag iemand hebben met wie ik er over praten kan. Accoord. Je zegt: Ik wil graag, dat ze me begrijpen. Maar dan zal je van je voetstuk af moeten stappen om te leven met de anderen. Eerst daarin kan je die band vinden. Wat zou U zeggen van Nietzsche's Übermensch. Nu wil ik niet zeggen dat Nietzsche in alle gevallen zo'n daverende figuur is, en we weten dat er een heleboel verfaalt is van zijn geschriften, maar dater nu even buiten latend, dan weet U misschien, dat wanneer hij eenmaal de adept is geworden, het eerste wat hij doet, is: naar beneden toe hollen om in het dal te gaan wonen; hij blijft niet boven. Jesus, Grootmeester van Licht, begint niet met als vorst hier op aarde te komen. Hij wordt krullejongen bij zijn vader in de zaak. En wanneer hij leraart, dan doet hij dit als dieenaar van mensen, niet slechts zijn leer en wijsheid gevend, maar trachtende de mentaliteit van de mensheid te treffen en hen althans iets te schenken. Het is vandaar dat Jesus in gelijkenissen spreekt. Indien hij de waarheid zou spreken, dan zou niemand tot hem komen. Hij spreekt in gelijkenissen, omdat hij tot de mensen gaat. En dat is nu de kwestie waar het om gaat. We kunnen ons nu wel geestelijk vergeffen boven de maatschappij en de mensheid en al de stonniteiten des codes, en hun onbegrip en hun onwil, en hun zelfucht, maar daar komen wij niets verder mee. We kunnen die mensheid niet tot ons opheffen. We kunnen wel met onze innerlijke kracht en weten afdaalen tot hen, en dan zijn we in de beperking van hun begrip en weten altijd nog weer een weerklank van het goddelijke dat we in onszelf bereikt hebben. En daarom is het verstandig om niet teveel te veroordelen in de wereld en niet te veel te menen, dat je een ander moet dwingen tot begrip van je zelf, maar om te proberen een ander te begrijpen, en zoals een ander het begrijpen kan, jezelf te geven, waar het mogelijk is. En als je zo leeft, dan ben je er heel wat beter aan toe, zoals ik vroeger, want ik dacht ook, dat de mensen het aan mij moesten doen. Kijk, ik zou zeggen, gebruik dit nu eens als punt van overweging, want wat er over te zeggen is, hebben we wel zo gezegd vandaag. Ik heb mijn mening gezegd. U de uwe. U kunt hoogstens zeggen, ik ben het niet met je eens.

X Ik ben het helemaal met u eens. Ik vind het prachtig. Maar toen ik jong was, voelde ik vaak van die straling en nu is dat helemaal verdwenen. Vroeger toen ik nog niet zo ontwikkeld was had ik het minder nodig dan nu. Hoe komt dat?
- Om de doodeenvoudige reden dat u vroeger meer uzelf was, dan u nu kunt zijn. Want de wijsheid die je hebt en het goeddoen, wat je doet, dat zijn toch naar uiterlijkheden. U maakt een tegenstelling en u zegt: Vroeger toen ik niet zo veel wist, en nu ik dit en dat..... Nu zeg ik: Vroeger was u meer uzelf. De grote kunst is om niet in de wijsheid je wezen te verdrinken. Om dus die wijsheid eens helemaal opzij te zetten. Een ogenblik te zeggen: Nu wil ik eens helemaal niets meer weten van die wijsheid hier ben ik, niets waard. Hier sta ik, maar ik leef. Ik leef. Ik neem de vreugde van het leven, want dat is die straling. De vreugdelijke ervaring van een leven dat verder gaat dan een uitwisseling.

X Toen ik wanhopig was, voelde ik dat ineens weer.

- Natuurlijk. Voot u waarom? Omdat u in de wanhoop uzelf vergeet. En daardoor juist uzelf van.

X Door elkaar gepriant.

X Als je in je wanhoop uitreikt naar het hogere en je gaat het bewust doen, dan ga je het hogere jouw condities opleggen. Het resultaat is dat je in je dwingen en de kracht van het hogere slechts de kracht, slechts de kracht die in jezelf leeft moet ontvangen, en niet meer.

Dus dat er geen verheffing, geen extase optreedt. Extase is een zichzelf verliezen. En dat is nu die stralende kracht, waar u het over hebt. Op het ogenblik DAT U UZELF kunt vergeten, plus uw zorgen desmoeds, omdat het te zwaar is en u zegt: Heer draagt u die last (Tenslotte weten we onder ons wel dat we met ons eigen pakje moeten sjouwen) Maar dat je een keer kunt zeggen: Hier, God, ik gooi die last de wereld in, laat de wereld die dragen, laat mij nu eens heel klein en geborgen zijn in U. Dan krijg je het wel,
 - We zullen het nu maar zo laten. Langs elkaar heen praten weer heeft geen zin. Doordat U een bepaald iets wenst, maakt u het onmogelijk iets te ontvangen, doordat uw voorstelling niet in overeenstemming is met de werkelijkheid en dus de werkelijkheid zich niet kan uiten door die voorstelling. Dat is bij de meeste mensen zo. Zodra je je een voorstelling maakt van het verlangde in menselijke zin, maak je de vervulling van het verlangde onmogelijk door de beperking, die je God oplegt. Zeg nu eens, dat we niet filosofisch zijn!

x Mag ik nog een andere vraag naar voren brengen? Of wordt het te laat?

- Als het te laat wordt zeg ik het wel, hoor.

x Ik heb gedacht dat de persoonlijke liefde, dus de liefde tot één persoon de trap is tot de algemene menselijke en misschien tot een grotere liefde. Is dit misschien verkeerd gezien of lijkt het U juist?

- Het ligt natuurlijk aan de basis van de liefde. U moet begrijpen - ik wil helemaal niet kritisch zijn, maar ik weet hoe het op de wereld gaat - Soms ligt de liefde in zuiver materiele waarde en dan heeft het natuurlijk niets met het cosmische te maken. Maar als het een poging is om je innerlijk één te voelen, a.h.w. je offerende aan de ander, met de ander, dan is dat een begin van de juiste levenshouding, die je aan moet gaan nemen, niet alleen tegen één persoon of een groep van personen, waar je altijd mee begint, maar de hele wereld. En buiten die wereld alle sterren, al wat is. Dus ik geloof wel, dat U gelijk hebt, wanneer u zegt dat dit streven een eerste trap is, mits de geestelijke waarden op de voorgrond liggen en de stoffelijke vormen buiten beschouwing kunnen worden gelaten.

x Het is dus wel erg moeilijk om zonder.... ik bedoel mensen, die in een klooster gaan.... ineens te beginnen de gehele wereld lief te hebben.

x Maak het me niet moeilijk. Ik heb wel eens horen zeggen, dat kippen zonder haan veel harder vechten. En dat dat in sommige kloosters bevestigd wordt! M.a.w. Ze zeggen het nu wel, en er zijn er enkelen, die het op den duur bereiken, maar de meesten zijn doodgewone mensen, die alleen wat een normale stoffelijke drijfveer is, omzetten in een hysterische exaltatie. Maar die heeft absoluut geen werkelijke betekenis. Dat is een omzetting van stoffelijke stimulansen, waardoor een zekere voldoening optreedt, op een ander niveau dan het normale. Meer niet. ^{Maar} ee, ik geloof dat er wel degelijk mensen zijn, die in een celibaat de voltooiing, de volheid vinden van een streven, maar dan is het niet een celibaat in een klooster. Een klooster is in zekere zin een vlucht voor het leven en daardoor een vervanger voor wat het leven andersbaan beproeving zou geven, door gedachten en voorstellingen, die meestal heel wat moeilijker te regeren zijn dan de werkelijke omstandigheden. Als U weet wat er soms gedroomd wordt in die kloosters, dat kan je nooit beschrijven, want dan wordt het gedrukt als pornografie. Het is niet denigrerend bedoeld, het is een feitelijke vaststelling. Tegenover één goede gedachte zijn er 1000 slechte. Als je weet hoeveel mensen Jezus niet alleen zien als hun Heer, maar van hem dromen als een zeer feitelijke echtgenoot, dan zult u schrikken. Als u wist voor hoeveel personen moeder Maria of de heilige kerk een zeer vrouwelijke gestalte aanneemt, dan zult u ook schrikken. Het is niet de schuld van die mensen.

x Het lijkt op het verhaal van de Gobi's.

- Het heeft ons misschien een klein beetje bevooroordeeld, omdat we dan meer voelen voor een beheersbare werkelijkheid, dan een onbeheerst gedachteleven, wat dan nog heel vaak wordt goedgepraat door te zeggen, dat het een hoog-geestelijk beleven is. En daar houd ik niet van. Nu, ik zou zeggen: de laatste vraag en dan kerk het Schone Voord en dan einde.

x Is er maar één heil? Het valt wel wat buiten het voorgaande, maar...

- O ja, ik kan u hoogstens zeggen wat ik er van geleerd heb en dan kan ik u zeggen, dat er 69 zijn. En wel elke keer besloten zijnde en gezamenlijk elkaars evenwicht houdende, zo veroorzakend door de afwisselende ademing,

Het dijen en het krimpen van het Al plus de invloed bevorderend, die in het Al bestaat in bepaalde richtingen, zodat de straling, die wij erkennen, als de invloeden van sterrebeelden in sommige gevallen de impuls van andere helallen in zich draagt. En daarmee zeg ik wat het lesje me geleerd heeft, maar ik heb ze nog niet gezien, hoor! Dus als je nog 100 jaar wacht heb ik ze waarschijnlijk wel gezien.

Enfin, er is een tijd van komen en gaan. Als ik het deed naar mijn eigen zin, dan bleef ik nog een hele tijd praten. Ik praat graag. Dat deed ik vroeger ook nogal. Maar dan komt er een laatste spreker en dat is naar heel kort. U hebt waarschijnlijk wel meer gehoord van het Schone Woord. Denkt er dan wel om: Het is geen dichten of zelfs geen rijmen. Het is alleen een proberen wat klanken, wat woorden en wat ideeën met elkander samen te vormen op die manier, dat ze voor ons iets betekenen.

En wat mij betreft; bedankt voor de aangename aandacht. Excuses aan degenen, die ik per ongeluk misschien op tenen getrapt zou hebben; dat was niet de bedoeling. En voor de rest nog een prettige avond verder. Goeden avond.

Goeden avond vrienden,

We zullen deze bijeenkomst besluiten met het Schone Woord. Ik zou graag van U een paar woorden hebben, U moogt ze zelf opgeven, waarop ik dan een eindthese zal bouwen.

WIJSHEID -BEREIKING - DE VRIEND - HALLUCINATIE - KRACHT - LIEFDE- BODHISATTVA

Dan kunnen we zeggen: Dat de wijsheid, die het leven tot je vriend maakt, de werking der liefde doet kennen, waardoor je tot de bewustwording komt en als Bodhisattva de kern der Wijsheid van het Al kunt uitdrukken, verliezend de hallucinatie van het persoonlijk zijn en erkennend de eenheid van het Al. Is dat als godthese voor U aanvaardbaar?

X Ja zeker.

- Dan zou ik het deze keer willen noemen de Bloem.

't Heelal is als een bloem die langzaam openbloeit

En in de kleuren spreekt de kracht van een oneindigheid.

Wervelende sterren nog in de tijd, gebonden in onbegrip en waan,

Hallucinatie van bestaan met grenzen.

Achter Al, daar ligt een kracht, die zonder grenzen is.

Gedachten, die in eeuwigheid beperking heeft voortgebracht

En toch in zijn nacht oneindigheid beperking handhaaft.

Wie zal zeggen wat hij is, die kracht,

Maar hij is 't leven, de vriend, die altijd met ons gaat

En in ons de eenzaamheid oplegt, als de bitterheid, die het leven dreigt haast te verzanden.

Gedachten bloeien in ons op, wijsheid, door zijn handen in ons gekweekt

Een bloesem meer in bloesempracht, deel van de kosmos,

Die zich toont aan werelden zo ver,

't Heelal, besloten in zichzelf,

En toch in elke ster kenkende al het zijn.

Wereld zonder eind, wie zal nog daden stellen,

Wanneer hij uw schoone leid kent?

Wanneer hij kent de kleurnuancen, die vlianen

Die tijd geschilderd heeft.

De eene werkelijkheid, die tijdloos als gedachte leeft,

Dat is de werkelijkheid.

Vraag niet naar streven, vraag niet naar vruchten van 't bestaan,

Vraag niet naar de grote waarden, die verheffende het ik

Het maken tot een kern van kracht, die heel de kosmos heft tot lichten sfeer.

Wees slechts jezelf, één met al, keer in jezelf in tot hem,

Die bloemen van het al gesteld heeft in de tuin van behoeften,

Machten, wegens van zijn kracht.

Dan zal elke ster doven, zou alle licht vergaan,

Zou alles weigeren te geloven aan voortbestaan en werkelijkheid

Komt er een einde aan de tijd, komt er een einde aan de ruimte zelfs,

Wie kan zeggen, dat het Al ten einde is?

De vriend, die altijd met je gaat,

Wat is de kracht waaruit je leven bestaat,

Wat is de werkelijkheid.

Hij alleen gaat aan het uiterlijke heen en blijft er niets
 tot 't verbleken van de schijn?
 Dan bloeien de woorden der bloemen;gedachten
 Je leven in God en tonen je een stil verwachtende bevrijding.
 Misschien zal je keren tot een ander heelal
 Geven nog eens woord en kracht gevende eens waarheid en wijsheid nog;
 Als het de wil is van hem, die je heeft voortgebracht
 Dan zal je opgaan in de stilte van het zijn en kennen al wat is,
 Al wat leeft, al wat was en wat zijn zal.
 Want zonder tijd is God.

Dat is dan het einde van deze bijeenkomst. U merkt wel; het is geen dichtkunst,
 maar het is een waarheid, zoals wij die voelen, zoals wij die menen te beleven.
 Wij danken u allen voor uw aandacht deze avond en ik wens u niet alleen na-
 mens de vorige sprekers, maar ook namens verschillende, die u niet hebt ge-
 zien, doch die hier wel aanwezig waren nog een aangename avond.
 Voor degenen, die nog weg moeten een prettige huisgang en allen een gezegende
 nachtrust en de geest de belofte voor vrijheid, die later eens de uwe zal zijn.

